

Dřevohostický zpravodaj

Oslavy 100 let od otevření sokolovny v Dřevohosticích – akrobatická skupina

2/2022

***Svět by nebyl v takovém stavu, v jakém je,
kdybyste naslouchali své zkušenosti.***

Neale Donald Walsh

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce: Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice,
příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení: Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz;
Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz;
Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz;
Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR: E 12657
Periodicita: Čtvrtletně
Náklad: 400 ks
Cena: 15 Kč
Místo, datum a číslo vydání: Dřevohostice, srpen 2022, číslo 2/2022
Grafická úprava a tisk: Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla: 30. 9. 2022

Kaleidoskop

Po čtyřletém volebním období bychom měli alespoň krátce bilancovat a hodnotit práci, kterou jsme odvedli ve prospěch občanů. Zkusme si říct, co se povedlo a co se nepovedlo, protože otevřeně bychom měli mluvit o obou rovinách. Některé projekty se nám nepodařilo uskutečnit, ale mnoho projektů, které vedly k rozvoji obce a měly pozitivní dopad na naše občany, jsme úspěšně dovedli až do cíle. Dřevohostice jsou historické místo, s velkými kulturními hodnotami, a myslím, že nejnutnější je to naše místo pro život přesně pochopit. Pochopit jeho ohromný význam pro sebe a svou rodinu, uvědomit si povinnost zachování jeho ducha a obezřetně a s rozmyslem rozvíjet jeho hlavní hodnoty. Je mým velkým přáním, aby lidé tady žili spokojeně, přátelili se, ochraňovali historii a budovali nové věci potřebné pro život dobře a kvalitně. Dobré místo pro život má mnoho podob, stále musíme naplňovat základní potřeby, jakými je kvalitní předškolní a školní vzdělávání našich dětí, proto v minulosti byl důraz na obnovu objektů školy i mateřské školky a nyní jejich nejbližšího okolí. Rekonstrukce ulice Školní s novým robustním šířkovým uspořádáním, do podoby jakou ji máme dnes, byla jednoznačně stěžejní a přínosnou investicí do bezpečnosti dětí a do budoucnosti obce. Pro takováto a obdobná rozhodnutí, která pak výrazně mění tvář ulice nebo celé části obce, je vždy dobrá shoda celého zastupitelstva. Shoda nad ideou, záměrem i projektem, výběrem kvalitního dodavatele nebo třeba i smlouvou. Obdobná rozhodnutí procházela zastupitelstvem a radou městyse, někdy s připomínkami, ale nakonec pak ve shodě, a za to vše patří zastupitelům velký dík. Jednání zastupitelstva i rady byla po celé čtyři roky konstruktivní a efektivní, ve většině rozhodnutí jsme byli jednotní a nedocházelo k žádným výrazným sporům. Jestliže chválím zastupitele, pak dvojnásobně chci pochválit radu městyse. Sešla se celkem 75x, pracovala velmi operativně, uvážlivě a svědomitě se věnovala naplňování cílů, ke kterým se na začátku volebního období zavázala. Je za ní vidět velký kus odvedené práce.

Na radnici došlo v průběhu těchto čtyř let k výměně na dvou postech, paní účetní Chytilovou nahradila paní Janečková a paní pokladní Kroutilovou nahradila paní Volfová. S podzimem roku 2018 nastoupila na stavební úřad paní Obkráčilová. Auditý za celé volební období neshledaly chyby v účetnictví, a i za to je třeba všem pracovníkům úřadu bez rozdílu poděkovat. Náročnost výkonu všech funkcí na obci rok od roku stoupá, vše je složitější, více kontrolované a byrokracie jen kvete. Bohužel, s tímto trendem se musíme vypořádat.

O investičních akcích, opravách a rekonstrukcích, které se za čtyři roky provedly, jste byli průběžně informováni, a tak jen krátké připomenutí. Ještě na podzim 2018

doznívala účelně provedená oprava elektroinstalace, vnitřních i venkovních prostor smuteční síně na hřbitově, ale už v počátku roku 2019 jsme zahájili revitalizaci dvou rybníků u Debrného mlýna. V místě původních chátrajících rybníků bylo s využitím dotace postaveno nové vodní dílo, přidali jsme navíc mokřadlo, celá plocha byla vkusně ozeleněna a myslím, že je nyní jednou z perel na náhrdelníku všech provedených akcí celého čtyřletého cyklu. Ve stejném roce bylo odzvoněno dobrovolnictví brigád na úpravě starého antukového hřiště za sokolovnou. Povrch hřiště byl vyměněn za nový umělý koberec (taktéž s využitím dotace), navíc bylo provedeno hřiště na plážový volejbal a později i jednoduché hřiště pro malou kopanou. Prostor sportu a her byl oplocen a oddělen od společenské plochy, ta byla zpevněna zámkovou a zatravnovací dlažbou a byly na ní postaveny přístřešky pro sedící. Prozíravé bylo, že jsme o něco dříve převedli majetek Sokola do majetku obce, bez tohoto kroku bychom areál zmodernizovat nemohli.

Také na ulici Lapač byl vyměněn původní starý povrch vozovky. Ten se před rekonstrukcí už ani nedal nazvat „asfaltový“, protože byl plný defektů, výmolů, výškových propadů a kameniva, jen toho asfaltu se nedostávalo. Rekonstrukce proběhla včetně chodníků a určitě teď ulici zdobí. Trochu jednodušeji jsme rekonstruovali silniční povrch na ulici Lesní. Niveleta vozovky byla vyfrézována, do tělesa komunikace bylo zasahováno jen částečně, přesto je oprava více než dostačující a naprosto srovnatelná s postupem, který byl využíván na ulicích výše popsaných.

A když jmenuji dopravní stavby, musím zmínit i výměnu dlažby chodníků na jedné straně ulice Bystřická, a to z Náměstí až na konec obce. V součinnosti se společností ČEZ, která po dobu tří let napojovala většinu rodinných domů na elektrosítě podzemním kabelem, jsme stavěli nové veřejné osvětlení. Už v 2019 jsme začínali na ulici Bystřická a Chaloupky, později pak Školní, Lapač, Bystřická – koncovka a následovala ještě stavba Lány, Chmelín, Mlýnská, Zámecká, Za Valy. To byla pro obec finančně náročná akce, tady nebylo možno žádat o dotaci, protože jsme museli respektovat společnost ČEZ, postupovat s nimi ve shodě a dodržovat jejich harmonogramy prací. Vzpomenu ještě opravy kanalizací, hlavně oprava na ul. Mlýn-

ská byla podmíněčná pro následnou opravu povrchu vozovky. Po jednáních a dohodě se společností VaK Přerov byla uskutečněna stejně tak jako oprava kanalizace na Lesní, i na Lánech a na ul. Školní.

Dařilo se nám opravit tři místnosti ve druhém poschodí zámku a postavit novou kuchyňku v přízemí zámku. Navíc v přízemí zámku bylo odvlhčeno zdivo, což je patrné na fasádě – podkladní malta bude muset být později zakryta venkovním omítnutím. Také hospodaření v lese bylo bezproblémové, každoroční kontrola z Magistrátu města Přerova nebo přímo z kraje neshledala žádných pochybení a lesní hospodář pan Smékal dokázal zasadit valnou většinu mladých stromků s využitím dotací. Navíc jsme v lese obnovili nevelkou vodní plochu v dosahu obecní chaty. Kultuře a společenským akcím kralovalo loňské odlití a žehnání dvou nových zvonů, to za přítomnosti arcibiskupa olomouckého. Akce to byla nadregionálního, téměř středomoravského významu, vždyť několikrát byla prezentována i na ČT 1. A kultura všeobecně je u nás pokládána za dominantní, nadneseně nadhodím, že ta naše „malá“ dřevohostická by si možná zasloužila přesnější definici sociologů, protože vybočuje... Figurální betlém na Náměstí, Pochovávaní basy, Den otců, kdy ještě na počátku akce nevíte, co se z toho vyvine, Fčelka a nevšední Večerní prohlídka zámku, vodění medvěda, Mikuláš, či nezaměnitelné okamžiky při Silvestrovské vycházce do lesa, covidové čtení pohádek na pokračování pro děcka, různé balety, retro cvičení, či malé zámecké léto. To je místní, dřevohostické, to nás často až odzbrojuje, přestože ze začátku ani nevíte, kde se to tu vzalo, ale pak to každého, kdo přijde a vidí, pořádně lapne.

A daří se i „velké, opravdové“ kultuře. Zažít můžete skvělé okamžiky při divadelních představeních našich ochotníků, najdete si cestu do knihovny nebo do infocentra zámku, a nechte se provést komnatami a hasičským muzeem v předzámčí, stále na vzestupu je Dřevorockfest a držíme tradici Setkání dechových hudeb. Někdy podléháme a někdy nepodléháme populismu, ale hrají u nás kapely jako Good work, Arrhythmia nebo Harafica, obnovila se tradice svatohavelských hodů, kácení máje má hodnotu, atmosféru a pohltní vás skrz za skrz. Sázání stromů byla po celé období na-

še silná stránka, ale přidat by se možná mělo při standardní údržbě obce, údržbě zeleně a květinové výzdobě veřejného prostranství. Nepustili jsme se do velké revitalizace Náměstí, přestože studie byly a jsou stále připraveny. Raději jsme dali přednost opravám jednotlivých ulic a myslím, že nakonec to bylo rozhodnutí správné. Na revitalizaci domu vedle radnice si musíme počkat, stejně tak na postavení sběrného dvora nebo rekonstrukci ulice Lány, která je projekčně připravena, jen jsme neobdrželi dotaci. Naděje však svítí. Pro ulici Lány je vydáno stavební povolení a k zamýšlenému sběrnému dvoru nám úřad pro zastupování státu bude předávat účelovou komunikaci za mostem v blízkosti rybníků, která povede těsně kolem tohoto místa až na hranici s Lipovou.

A na závěr? Úmysly jsme měli oba dva s panem místostarostou jen dobré. Nejlepší slova jsou však činy. V komunální politice máte přehled, co děláme, tak se ohlédněte a sami řekněte, zda bylo uděláno za ty čtyři roky pro obec to podstatné, důležité a to správné.

Petr Dostál

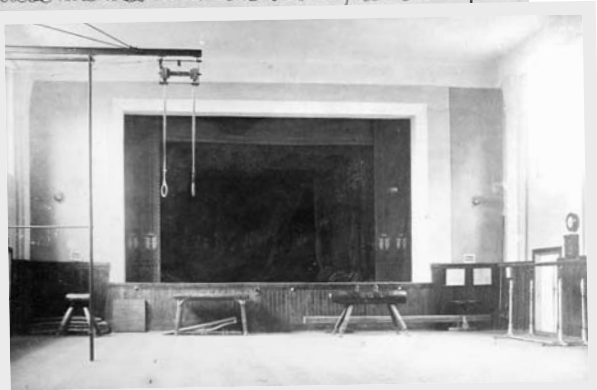
Sokol slavil 100 let od otevření sokolovny

Vážení sportovní přátelé, ve dnech 22. července a 23. července 2022 (pátek a sobota) naše tělocvičná jednota oslavovala již 100 let od oficiálního otevření sokolovny. Ve vestibulu sokolovny si měli návštěvníci možnost prohlédnout výstavu zaměřenou na historii jednoty a sportovní činnosti jednotlivých oddílů. Dát dohromady takové množství materiálů zabralo spoustu času (děkuji všem, co tuto výstavu připravovali).

Nyní si vás dovoluji seznámit s náplní oslav. V pátek 22. července v zámecké zahradě jsme přivítali hudební skupinu z Přerova „KAMERON“, která hrála k tanci a po-

Obecní zastupitelstvo městečka Dřevohostice usneslo se
 dne ^{2. června} ~~1919~~ 1919 darovati pro Sokolovnu stavební místo z parcely
 č. 24 ve výměře 4550 m². Kromě toho darovala obec zbylý stavební
 materiál ze zámku (při opravě na měšťanskou školu) a sice 80 fur

slechu až do pozdních nočních hodin. Sobotní program 23. července byl zahájen v 10:30 hodin slavnostní schůzí Tělocvičné jednoty Sokola Dřevohostice s pozvanými hosty z řad spolků a organizací působících v Dřevohosticích, kteří přijali naše pozvání. Po následném společném obědě program pokračoval sportovními ukázkami od 15:00 hodin na multifunkčním hřišti za sokolovnou. Vystoupení zahájila ukázka cvičení rodičů s dětmi pod vedením Mgr. Růženy Jakubálové. Následovaly soutěže pro děti, které připravila paní Věra Obkráčilová. Po těchto soutěžích se nám představila akrobatická skupina „odrostlých sokolů a sokolek“ pod vedením Mgr. Růženy Jakubálové, jejichž vystoupení uchvátilo všechny hosty (byl jsem rád, že proběhlo ve zdraví a nebylo nutné využívat služeb zdravotníka). Po tomto atraktivním vystoupení následovala ukázka tréninku malé kopané dětí pod vedením Jiřího Zmeškala a Jaroslava Jančíka. Vyvrcholením ukázky byla soutěž o nejlepšího dětského střelce na branku. Aby se dosáhlo nestrannosti vůči „soutěžícím“, hledali jsme dobrovolníka, který by se z řad diváků přihlásil do branky a chytil našich dětí. Tím anonymním dobrovolní-

kem, který se postavil do branky, byl náměstek primátora statutárního města Prostějova pan Mgr. Jiří Pospíšil (za což mu také děkuji). Sítém střel na branku se nejdále dostal a nejlepším střelcem se stal Tobias Kotas. Po tomto dramatickém rozstřelu následovala ukázka malé kopané mužů. S příchodem večera se v zámeckém areálu připravovala poslední část oslav, a to promítání filmu ze sportovního prostředí s názvem Zátopek.

Co lze říci na závěr? Oslavy 100 let otevření sokolovny proběhly skromně, ale důstojně. Počasí nám bylo nakloněno, občerstvení také zajištěno a zbývá mi jen podě-

kovat všem, kteří se podíleli jak na přípravách tak i na realizaci celého projektu. Také bych rád poděkoval vám občanům za přízeň, všechny části projektu byly důstojnou formou navštíveny. Za to vám všem dík.

Jaroslav Jančík

Jsme malí, ale šikovní

My, malí sokolíci, rozvíjíme své schopnosti. Scházíme se od nového roku pod vedením cvičitelky Růženy Jakubálové. A je to vidět. Společně s maminkami, tatínky a někdy i ostatními příbuznými se scházíme každý čtvrtek. Cvičíme podle říkánek nebo písniček. To se nám moc líbí. Nejraději máme „Kolo, kolo mlýnské“. Také rádi překonáváme překážkovou dráhu, kde můžeme různě prolézat, vylézat a válet se. Někteří kamarádi už dokážou i kotoul. Nebojíme se ani výšek. Klidně vylezeme po žebřinách až nahoru. A co teprve klouzání po lavičce, to je paráda. Trénujeme také kopání, házení a přihrávky s míčem. A taky se trefujeme do malého koše. To nás hodně baví. Učíme se poznávat i barvy. Dělá nám to ještě problém, ale maminky nám vždy trochu pomůžou. Já už umím poznat žlutou.

Také jsme si společně vyjeli do ZOO v Lešné. Tam jsme si ověřovali, která známe zvířátka. Těch tam bylo. Minule jsme hledali poklad. Povedlo se nám ho najít, když jsme cestou splnili různé úkoly. V bedně s pokladem byla přesnídávka a čokoládové peníze. To byla dobrotka. Posilnili jsme se a hurááá na dětské hřiště, kde je vždy kam vylézt, sklouznout se nebo zatočit a pohoupat.

Když se loučíme, tak si vždy nezapomeneme zatleskat za to, jak se nám vše povedlo.

za malé sokolíky Filda Jakubál

Dřevohostičtí hasiči

Dětský den

Letošní dětský den s kácením máje jsme pořádali v tradičním duchu, již bez jakýchkoliv omezení. Hrami nabitě odpoledne tak přilákalo nejen místní, ale i obrovské množství lidí z blízkého okolí. Tento den rozzářil nejen dětské obličeje, ale i obličeje dospělých, protože akci plnou zábavy a atrakcí pro děti jsme oživilí výstavou historických motocyklů, a tak se všichni nejen dobře bavili, ale i s obdivem dívali.

Zkrátka, ten kdo přišel, rozhodně chybu neudělal, protože tento den přinesl radost, zábavu a velké nadšení všem a o to nám jde...

SDH Dřevohostice

Shrnutí výjezdů za 1. polovinu roku 2022

V letošním roce jsme prozatím zasahovali u 11 událostí. V neděli 20. března jsme zasahovali u rozsáhlého požáru lesa v katastru obce Hlinsko. Jednotka byla na místo povolána v 17 hodin a zpět na základnu se vrátila téměř po 4 hodinách. Celková plocha požáru byla přes 3 hektary. Po celou dobu zásah komplikoval silný vítr a členitý terén. Na místě jsme zasahovali s dalšími 7 jednotkami požární ochrany.

S dalším rozsáhlým požárem jsme se potýkali v pondělí 11. dubna. V 6:45 byl jednotce ohlášen požár rodinného domu. Po příjezdu na místo byl zjištěn požár ve dvorním traktu za rodinným domem a plameny se již postupně šířily do průjezdu domu. Ještě před naším příjezdem pohotoví kolemjdoucí vytlačili z průjezdu osobní automobil. Ihned začala za pomoci několika účinných proudů likvidace požárů. Na místo se postupně sjely další 3 jednotky požární ochrany z Přerova a Bystřice p. H. Zhruba po 3 hodinách velitel zásahu ohlásil likvidaci požáru, ale tým pro naši jednotku zásah nekončil. Téměř do večerních hodin jsme pomáhali při úklidu ohořelých věcí. Tento požár se naštěstí obešel bez zranění.

Výčet událostí:

8. 1. 2022	Dřevohostice – záchrana osob, podezření na únik plynu
6. 2. 2022	Domaželice – požár přístřešku
6. 2. 2022	Dřevohostice – požár komínu
18. 2. 2022	Dřevohostice – dopravní nehoda os. automobilu
20. 3. 2022	Hlinsko – požár lesa
11. 4. 2022	Dřevohostice – požár nízké budovy
11. 5. 2022	Chvalčov – požár včelína
20. 6. 2022	Dřevohostice/Lipová – odstranění stromu
20. 6. 2022	Dřevohostice /Prusinovice – odstranění stromu
4. 7. 2022	Hradčany – požár skládky
22. 7. 2022	Dřevohostice – likvidace vosího hnízda

Patrik Josiek

Soutěže v požárním sportu

V neděli 15. 5. 2022 jsme po covidové odmlce přivítali ve sportovním areálu za hasičskou zbrojnicí soutěžní družstva okrsku Dřevohostice a Domaželice.

Počasí nám přálo, a tak jsme se těšili na pěkné sportovní výkony. V okrsku Dřevohostice se nám poprvé nově představila soutěžní družstva žen a dorostenek SDH Dřevohostice. Nejlepšího výkonu domácích družstev dosáhly dorostenky, avšak děvčata z důvodu věkové hranice běžela s nezapočteným výsledkem.

Vítězství si odvezli muži a ženy Dřevohostice. Naše ženy okrsek reprezentovaly i na okresním kole v Provodovicích. Po splnění disciplín požárního útoku a štafety jednotlivců na 100 metrů naše děvčata obhájila první místo. Poprvé v historii SDH jsme měli zastoupení na krajském kole v požárním sportu, které se konalo 18.–19. 6. 2022 ve sportovním areálu Přerov.

Poslední soutěžní kolo před mistrovstvím republiky má již vždycky nádech s vysokou sportovní a soutěžní kvalitou. Již historicky se koná krajské kolo Olomouckého kraje současně s krajem Moravskoslezským a mimo dobrovolných hasičů zde o postup na mistrovství republiky zápolila také družstva profesionálních hasičů. A tak naše děvčata při sbírání zkušeností mohla vidět sportovní výkony známých jmen jako Pavel Krpec, Jan Vyvial nebo Daniel Klvaňa, medailistů ze sportovních klání na úrovni republiky, Evropy i světa, v disciplínách výstupu na věž nebo 100 metrů překážek. Holky také zafandily při výkonech našich odchovanců Radka Tomčíka a Patrika Josieka, kteří reprezentovali HZS Ol. kraje, územní odbor Přerov (vítězstvím postoupili na mistrovství republiky).

Naše děvčata přes drobné zdravotní neduhy a sportovní nervozitu celkově skončila na druhém místě a podala pěkné sportovní výkony v disciplínách štafeta na 100 metrů,

štafeta na 400 metrů a požární útok. Naše Sabča Škrabalová byla vyhodnocena za nejrychlejší štafetový běh na 100 metrů v Olomouckém kraji.

Děkujeme děvčatům za reprezentaci SDH a městečka Dřevohostice.

Memoriál bratra Vašíčka 2022

V pátek 24. června se konala noční soutěž v požárním útoku „Memoriál bratra Vašíčka“. Opět jsme po dvou letech uvítali soutěžní družstva mužů, žen a veteránů v požárním sportu. Z důvodu nezpůsobilého povrchu v zámku se soutěž konala nově v areálu za hasičskou zbrojnicí. Zúčastnilo se 16 družstev mužů, 11 družstev žen a 2 družstva veteránů – „starých pánů“. Celá soutěž byla ukončena až kolem jedné hodiny v noci. Naše družstva mužů a žen se bohužel na stupínky vítězů nedostala, nejlépe si vedly dorostenky, které skončily na 6. místě. Vítězství si odvezli muži z Velké s krásným časem 15:95 s., ženy z Karolíny s časem 19:54 s. a v kategorii starých pánů zvítězili veteráni z Výklek.

V průběhu celoroční sportovní činnosti naše ženy a dorostenky zajišťují do všech koutů regionu za účelem získávání dalších soutěžních zkušeností. V letošním roce se jim podařilo na nejvyšších stupních umístit v Olšovci, Uhřetěchovicích a Vojnici, vždy na třetím místě.

Chtěl bych tímto poděkovat členům sboru za přípravu a organizaci sportovních a kulturních akcí sboru.

*starosta SDH Dřevohostice
Pavel Mrtvý*

Sportovní odpoledne seniorů

V Želatovicích na fotbalovém hřišti pod záštitou Sítě pomoci Moštěnka proběhlo 10. 5. sportovní odpoledne pro seniory. Sportovní disciplíny byly přizpůsobeny věku soutěžících. Např. šipky, hod míčem na koš, chytání rybiček, Spin Ladden (kuličky na provázku) a další. Zúčastnilo se na 50 seniorů. Dorazili senioři z Vlkoše, Hradčan, Beňova, Želatovic a 8 členů z našeho klubu seniorů. Hlavní organizátorkou byla paní Oldřiška Sedláčková. Heslo bylo „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!“ My jsme se zúčastnili a také vyhráli! 2. místo, stříbrnou medaili získala paní Naďa Bílková a za nejvíce dosažených bodů za disciplíny získala 1. místo a zlatou medaili paní Božena Pokusová. Můžeme říct, že jsme byli úspěšnými sportovci v pokročilém věku. Důležité je se nebát a vnímat pohyb jako běžnou součást života.

předsedkyně klubu Jana Skříčková

Aktivity členů klubu seniorů jsou pestré

- Spolek Kratochvil na sobotu 16. 4. připravil odpoledne pro šikovné ručičky – ukázky velikonočních zvyků spojené s prodejem rukodělných výrobků. Náš klub přijal pozvání a vystavili jsme své výrobky. Ukázku tkaní ze zbytků látek, kdy vznikne užitečný podsedák, předvedla paní Lapáčková. Malování kraslic voskem předvedla paní Nucová. V příjemné atmosféře jsme strávili velikonoční odpoledne.
- 19. 4. proběhla v zámku přednáška na téma „Jak mít své tělo pod kontrolou a žít život bez bolesti pohybového aparátu“. Akci vedla zkušená fyzioterapeutka. Poradila jak pomocí cviků si osvojit správné návyky. Přednášky jsme se zúčastnili v hojném počtu.
- 26. 4. jsme absolvovali letošní první zájezd do Vsetína a Karolinky. Ve Vsetíně jsme navštívili zámek, kde je Muzeum regionu Valašska. Je to místo, kde zručnost a tradice v harmonii s přírodou Valašska daly vzniknout unikátním sbírkám. Obdivovali jsme vystavené exponáty od Thoneta, které byly na Světové výstavě ve Vídni v r. 1873, a spoustu dalších unikátních sbírek. Také jsme navštívili ve Vsetíně hvězdárnu. Užili jsme si zajímavou prohlídku s odborným výkladem. Smůla byla, že se slunce schovalo za mrak. Měli jsme také možnost se seznámit s tím, jak funguje mete-

orologická stanice. V Karolince je sklářská expozice od r. 2014. Seznamuje s vývojem sklářského průmyslu. Součástí je také galerie obrazů se sklářskou tematikou, jak ji zachytili malíři Jiljí Hartinger, Karel Hofman a František Podešva. Provoz huti byl zahájen r. 1862 a v r. 2005 byla výroba ukončena a pouze se sklo dováží z Nového Boru k dekorování. Náš zájezd byl ukončen na vrchu Soláň. Soláň je hora uprostřed Vsetínských Beskyd, říká se jí Valašský Olymp. Navštívili jsme zvoničku, která nabízí množství krásných upomínkových předmětů. Zájezd se opět vydařil!

- 25. 5. nás v našem klubu navštívili zástupci Zdravotních potřeb EMPOLAS z Přerova. Dovězli některé zdravotní pomůcky ukázat, ale hlavně nás informovali, o jaké pomůcky můžeme žádat svého obvodního lékaře a o jaké u specialistů. Také jsme byli seznámeni s přípravky na bolesti se 100% přírodním složením a různorodými inkontinenčními pomůckami.
- 26. 5. se na zámku v Dřevohosticích uskutečnila hospicová minikonference, kterou naplánovala Síť pomoci Moštěnka. Podrobnou informaci nám podala pracovnice hospicové poradny Stromu života Mgr. Marie Dorazilová. Jedná se o mobilní hospic, celým názvem Andělé Stromu života p. s., založený r. 2015. Tuto službu mohou využít osoby nevléčitelně nemocné, umírající, které chtějí prožít poslední chvíle života v domácím prostředí. Kontaktní místo mají i v Přerově na ul. Budovatelů 197/6.

- 21. 6. v rámci upevnění zdraví jsme se rozhodli navštívit Brodek u Konice – firmu Naděje. Zakladatelkou je Mgr. Jarмила Podhorná, která před 20 lety začala experimentovat s výtažky z bylin. Dnešní firma Naděje se zabývá především zpracováváním rostlin do podoby tinktur z pupenů rostlin. Byla to velmi zajímavá exkurze a odjížděli jsme se zakoupenými produkty, každý podle svých zdravotních potíží. „Není bylina, aby na něco nebyla“

za klub seniorů Božena Pokusová

Pozdrav z tábora

*Čauky babi,
naši mě tento týden odložili na příměšťák na zámek, no to jsem zvědavěj, bez wifi, bez telefonu a kokin, omg.*

Je pondělí a je mi vedro, ale naštěstí tady máme bazén, tak jsme tam všichni naskákali, prý ať moc nešplícháme, no ale dovedeš si to představit, že jo. Taky mi vždycky říkáš, ať necákáme, ale to úplně v bazéně nejde....necákat. Odpoledne jsme se vypravili pěšky do ZD podívat se na telátka. Napřed jsme se všichni společně na váze zvážili, aby bylo jasné, kolik toho za hodinu vyběháme. Telátka jsou srandovní, některá právě narozená ještě ani neumí chodit. Když jsme odcházeli, vážili jsme stejně, pře-

stože jsme snědli spoustu karamel, které jsme dostali. A už je nám zase vedro, tak jsme zvolili cestu k zámku potokem. Jsme sice jak čuňata, z bot nám čouhají chaluhy, ale bylo to parádní. Stejně prý chtěli čistit koryto Bystřičky, tak jsme jim trochu pomohli, ať toho pak nemají tolik.

V úterý se budím a přší a přší, ani se mi nechce vstávat. Prý půjdeme do sokolovny. Vyzkoušeli jsme snad všechno, co tam mají. Trochu mě z toho lítání a skákání bolí nohy, byl to takový parkourový trénink. A zahráli jsme si i pinec. Takže mi vůbec nevadilo, že venku celý den pršelo. Vedoucí říkali, že jak se vrátíme na zámek, budeme zase jak pokropení živou vodou. No a měli pravdu.

Ve středu jedeme na výlet. No teda vlastně se teprve uvidí, jestli nás všechny naberou do autobusu. Tak snad jo. Jedeme do Kroměříže do Dětského světa. Ještě jsem tam nebyl a zní to dobře, asi to bude něco pro nás. Dostali jsme řízek na cestu a jdeme přemluvit pana řidiče, aby nás všechny nabral, slíbíme, že budeme úplně v pohodě. A jasně že jsme a jedem. Trošku jsme se povozili autobusem, dvakrát jsme přesedali, ale docestovali jsme prý všichni. To se divím. Takže vyzouváme boty, postavíme se a tři, dva, jedna... jedééé na to. Musíme všechno, co tady mají stihnout prolézt a prozkoumat, venku i uvnitř, vyzkoušet všechny nafukovací trampolíny a průlezky a lozici stěny a prostě všechno. Tady nás ani nikdo nehlídá, protože by nás stejně nenašli. Ale po třech hodinách už nevím, kde mám hlavu a kde nohy, nějak už se mi to plete, tak se přidávám k našim a frčíme domů. A zase jsme prý přijeli všichni, jsme fakt dobří. No, vedoucí mají radost, že jsme v kompletu, že jsme zdraví a že neblíbíme cestou. My děvčka máme teda radost z úplně jiných věcí.

Ve čtvrtek jedeme zase na výlet. Dneska prý do Bystřice pod Hostýnem. Hasiči tam mají novou zbrojnicí, tak to jdeme omrknout. Už nás netrpělivě vyhlížejí. To je jasný, na nás se každý těší. Rozdělí si nás do tří skupinek a vykládají nám o všem, co tam mají, co dělají, jakou mají výstroj a vozový park. A úplně parádní je, že si můžeme úplně všechno vyzkoušet. Tak se navlíkáme do všech hasičských obleků a hasičská auta rozebírá-

me skoro do šroubků. Jo a chlapi nám pustili i všechny blinkačky, klaksony, troubítka, světelné rampy, sirény. To bylo fakt boží. A když nás pustili do auta, hned jsme našli, kde se to všechno spouští, to už moc rádi nebyli. Ale smáli se, tak asi dobrý. Tady to bylo fakt bezvadný. No asi za dvě hodiny už nás měli myslím dost, tak jsme se odšourali na oběd. Hranolky a pizza na čerstvém vzduchu chutnají fakt výborně. Potom jsme to šli zase vyflít na mini-golf a hurá domů, protože se těšíme na přespávačku na zámku. Dneska totiž nejedeme domů, ale budeme spát venku ve spacáku, opečeme si špekáček, podíváme se na pohádku a možná i půjdeme spát. Než jsme si povykládali všechny zážitky, byla půlnoc, tak jsme si chvíli zdřímlí a kolem šesté už jsme byli za se na nohách. No teda už mě nohy trochu bolí, doufám, že se dnes ze zámku ani nehnem.

Ale ne, ale vlastně jo, takže zase pochodák. Prý je tady někde u rybníka schovaný poklad. Tak jo, to by stálo za to. Rozdělili jsme se do skupinek a šli jsme sami až k lesu. Věř nebo ne, ale zase se nikdo neztratil! Kolem lesa jsme šli až do Hradčan k rybníkům. Tam by mohl poklad být. Jenomže, má to háček. Poklad zmizí, když někdo promluví, no a být tak

dlouho potichu se nám fakt nepodařilo, takže jsme pěkně napálení bez pokladu šli zase našim začarovaným lesem domů. Nesli jsme si ale indicii, která napovídala, že by poklad ještě nemusel být úplně ztracen. A taky že jo, nakonec jsme ho našli na zámku, byl tam celou dobu! To jsme si tu cestu teda mohli ušetřit. Byl ale až úplně nahore na věži. Tak jsme si pro něj vyběhli, zamávali všem, co byli dole a z věže jsme se snesli rovnou domů. Doma jsme lehli a vzbudili jsme se až v pondělí ráno :)

Bylo to fajn, příští rok asi pojedu znovu. Měj se pěkně babi a pozdravuj dědu. Už se těším k vám na prázdniny.

Opavdové zážitky imaginárního účastníka tábora sepsala Věra Obkráčilová

Všechno nejlepší, tatine!

Některé z tisíců nápadů upadnou v zapomnění a jiné se stanou skutečností lusknutím prstu. Tak to bylo i s nápadem uspořádat oslavu ke Dni otců. Co jsme věděli jistě, že to bude fakt trochu jiná oslava, zážitkové odpoledne. A kdo jiný než „ženský“ spolek, že? Možná trochu recese, možná trošku očekávání, že nám to někdo v podobném duchu vrátí. Ale zpátky na zem. Věřte, všem chlapům v okolí se ta myšlenka tak zavrtala do hlavy, že už ji nechtěli pustit. Obzvláště kastelánovi, jehož fantazie se rozjela na plné obrátky. To byste hleděli, kdybychom mu nechali úplně volnou ruku! Samozřejmě se nechali strhnout i ostatní muži a my jen zíraly, co je mužská fantazie schopna vyprodukovat. Nu, a nakonec se z toho vyklubala úplně parádní uvolněná akce! Na své si přišli chlapi, děti i my, ženy. A tak

nám na zámku svištěly šípy díky Lukostřeleckému klubu Mrlínec, pod lípou si chlapi poměřovali síly v páce, děcka prolezla každou skulinu zemědělských strojů zapůjčených ze ZD Dřevohostice. Chlapi dostali instruktáž, která pracovali s motorovou pilou, aby všechny prsty na svém místě ráčily zachovány býti. Pěkně nabroušenými hvězdíci jsme sestřelovali terče a samozřejmě nesměla chybět ani střelba ze vzduchovky. Prostě všechno, co na takové chlapácké odpoledne patří. Že ještě

něco chybí? Pivo, auta a muzika? Ne ne, nechybí. Krásně vychlazené pivo nám pomohli zajistit hasiči, protože ani nechci domyslet, jak by celá akce dopadla se špatně vychlazeným pivem. A zlatý hřeb byl Felicia crash test. Kotasovi jsou již sice bez svého prvního auta, nejedna slza ukápla, i nějaký ten panák na počest byl, ale kolik lidí učinili v tu chvíli překvapenými a šťastnými, to za to stálo. Začal tanec na čtyřech kolech. Jirka a Jirka si s červenou střelou hráli jak kočka s myší a malí i velcí stáli s otevřenými ústy... než se jim ústa zaplnila kouřem z hořícího auta. Úplně náhodou byli poblíž opět naši hasiči, kteří nám pomohli uhasit zbytky auta, abychom náhodou neměli v přímém přenosu i požár zámku. Celou tuto show podporovala libými melodickými tóny kapela Iron Maiden Revival, která celé odpoledne svým koncertem tiše uzavřela. A taky si tady u nás v městysu v poklidu žijeme, vidíte.

Obrovský dík patří všem, kteří přispěli svým dílem od nápadu k realizaci, ať už z našich řad, všem našim ženám a mužům, známým a příbuzným a samozřejmě vám, kteří jste přišli, bez vás by to totiž nešlo. Tak až nás zase napadne něco smysluplného, dáme vědět.

Za Spolek Kratochvil postřehy sepsala Věra Obkráčilová

22. ročník Záhorského cykloorientáku

V sobotu 4. června uspořádali hostinec Na Špici, městys Dřevohostice a DR.A.CY. (dřevohostičtí amatérští cyklisté) už 22. ročník Záhorského cykloorientáku Ladislava Drdy. Tento cykloorientační 6hodinový závod dvojic má už svoji oblibu, a to nejen mezi dřevohostickými cyklisty. Tentokrát se po libovolných trasách projelo přes 70 spokojených cyklistických dvojic, které na turisticky zajímavých místech Záhoří hledaly kontroly, které byly bodovány podle obtížnosti. Vzhledem k tomu, že před startem trochu zapršelo, byly zejména polní cesty hůře sjízdné. Účastníci proto hledali spíše asfaltové trasy a ti, co vjeli do polních, byli značně zabláceni. V cíli Na Špici se zdálo, že to vůbec nikomu nevadí. Každý účastník si tady dal vynikající řízek a na závěr došlo i na stupně vítězů.

Za zdárný průběh celé akce patří poděkování Pavlu Zehnálkovi – jako autorovi a staviteli tratě, vedení městyse Dřevohostice a především Jirkovi Kasperlíkovi a taky moderátorům Ladovi Sigmundovi a Jardovi Šaškovi.

Pořadí v jednotlivých kategoriích:

Rodinný výlet

1. Aleš a Matěj Grebeníčkoví
2. Šimon a Matouš Haluzíkoví
3. Honzík a Vašík Kasperlíkovi

Mixy

1. Matušíková a Marek
2. Bancíková Lucie a Hradil Jiří
3. Berná a Baďura

Muži do 80 let

1. Václavek Lukáš a Bucňák
2. Vrubel a Stibora

Muži nad 80 let

1. Navrátil a Sobek
2. Matela a Frydrych
3. Diviš a Klakurka

Ženy

1. Alena Drdová a Kocourková
2. až 3. Spolek Kratochvíl ve složení: Alena Brtníčková, Věra Obkráčilová, Marcela Albertová, Lucie Matýsková, Iveta Vavroušová a Marcela Bubeníková

Upozornění na další cykloakce:

- o víkendu 27. a 28. srpna – tradiční **memoriál Františka Zlámala na Turzovku**. Hlaste se u Josefa Horáka na tel.: 739 377 226.
- v neděli 18. září to bude **Cyklopuť ku sv. Kryštofovi na rusavské Grapy** se společným srazem a focením ve 14 hodin u zvoničky. Trasu si volí každý účastník sám.
za Špica Team Zdeněk Krutíl a Ladislav Sigmund

Kolozávody poprvé

Je sobota 21. 5. 2022 a trošku fičák. Prostě ideální počasí na drakiádu. Jenomže my Pionýři jsme se rozhodli dodat dětem trochu pohybu a uspořádali jsme pro ně Kolozávody na zámku v Dřevohosticích. Akce byla cílená na všechny děti do 13 let, a že se jich tam opravdu sjelo. Nej-

dříve fronta u registrace, kde závodníci dostali něco na doplnění pitného režimu a také něco sladkého na doplnění energie. Za to děkujeme panu starostovi, který děti takto podpořil. No a nakonec se 65 závodníků postupně vydalo na trať.

Soutěžilo se v kategoriích odrážedel (1–2 roky a 3–4 roky), v kategoriích koloběžek (3–6 let a 7–9 let) a v kategoriích kol (3–6 let, 7–9 let a 10–13 let). Třešničkou na závěr byl kolozávod rodičů, kteří také projevili zájem si zasoutěžit. Jsme rádi, že jdou dětem příkladem. Sice se pojízdných rodičů přihlásilo asi jen 5, ale i ti si zajeli o medaile a byl to opravdu boj.

Tratě byly pestré, s několika překážkami. Tu podjet, tu prokličkovat, nakonec se provléknout kruhem a už mohli závodníci svištět do cíle.

A kdo opravdu zabojoval, tak si odnášel balíček plný cen, diplom a medaili. Ten, kdo se neumístil, může trénovat na příští rok, protože pro vás určitě opět něco přichystáme. A pokud bude vždy taková hojná účast, už teď víme, že se to neobejde bez občerstvení a něčeho tekutého i pro doprovodné rodiče. Původně bylo naplánováno i opékání špekáčků, ale z důvodu silného větru jsme nechtěli riskovat to, že bychom museli zaměstnávat i naše dobrovolné hasiče.

Já se už teď moc těším na příští rok, kdy takto zahájíme kolovou sezónu. Protože je to sport, co prostě baví.

Hanička Čížková, vedoucí PS Dřevohostice

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

Je pravdou, že se nikdy žádné staré písemnosti či fotografie nemají bezmyšlenkovitě vyhazovat třeba do sběru. Věrný těmto zásadám jsem zjistil, že mám uschován po svém bratrovi PhDr. Lubomíru Smířickém (narozen v roce 1933, nyní žije ve Švýcarsku) takový malý „poklad“. On u nás v Dřevohosticích ve svém mládí totiž vedl velmi činný estrádní soubor, složený z jeho spolužáků a z jeho mladých přátel. I přes to, že neměl žádné hudební vzdělání kromě několika soukromých hodin hry na klavír u paní učitelky Evy Papežíkové, jež u nás bydlela, (studoval na Palackého univerzitě v Olomouci obor francouzština-španělština) složil tehdy pro potřeby tohoto souboru „Dřevohostickou polku“. Rozepsal ji pro několik nástrojů – pro piano, pro basu, har-

moniku, pro housle, pro violu, pro saxofon Es, pro saxofon B, pro trombu C, pro trombon C a trombon B a pro bubny. Kromě „Dřevohostické polky“ ještě složil waltz s názvem „Milence“. Zde napsal i text pro zpěv. Noty mají dataci roku 1953, čili tyto skladby složil ve svých dvaceti letech.

Text je samozřejmě dobový – například refrén:

*Lásko má, vílo mých nejkrásnějších snů
den pro mne začíná, když rty Tvé zulíbám.*

Láska tvá zaplaší nudu všedních dnů.

Vždyť láska je tím nejkrásnějším v životě. Atd.

Tyto ručně psané notové materiály jsem předložil bývalému řediteli Základní umělecké školy v Bystřici pod Hostýnem panu Mgr. Petru Hlavizňovi. Ten si je pozorně prohlédl a sdělil mi, že bych je měl předat do archivu této bystrické umělecké školy – současně paní ředitelce MgA. Pavle Caletkové, aby je v budoucnu škola využila pro provedení v rámci vstoupení jejich žákovského dechového orchestru. Paní ředitelka tyto notové materiály ráda přijala a prohlásila, že je možné, samozřejmě po současné úpravě, tyto notové materiály v budoucnu využít pro koncertní provedení tamní žákovskou dechovkou. A bude to hudba, jež byla složená v sousedním městečku Dřevohostice.

Již tradiční vlastivědná vycházka za pamětihodnostmi našeho městečka se uskutečnila v neděli 22. května 2022 za účasti zájemců z okolních obcí a z Holešova, od-

kud mimo jiné přijela vedoucí pracovnice Muzea v Holešově – zámku paní Mgr. Rudolfová s rodinou. Vlastivědnou vycházku vedl Zdeněk Smiřický. Účastníci byli příjemně překvapeni, jak bohatou historií má naše městečko, oplývající i krásnou sochařskou výzdobou i tím, jak si jí naši občané váží.

Na základě pozvání se zúčastnili Zdeněk Smiřický a Jiří Zbíral letošních pietních vzpomínkových aktů. Dne 20. dubna 2022 společně se spolkem Letci Přerov – generála Karla Janouška – uctili kyticí růží památku seskoku parašutistů z výsadku CLAY – vysílačka Eva v Hostišově u Zlína. Zde důležitost pietního aktu podtrhl i seskok patnácti parašutistů. Dne 23. dubna 2022 svou účastí podpořili další důstojný akt uctění památky 23 nevinných obětí z řad občanů valašské obce Prlov, kteří byli bestiálně zavražděni německými fašisty právě 23. dubna 1945.

Dne 19. června 2022 se u pomníku na vrcholu Jehelníku v Hostýnských horách poklonili památce významného odbojáře a jednoho z vedoucích činitelů Sokola, skvělého ředitele Reálného gymnázia v Holešově – RNDr. Ladislava Jaroše, jenž byl popraven německými fašisty právě před 80 lety, tedy 18. června 1942.

Ve dnech 13.–15. května 2022 se v bystrickém kině Sušil uskutečnil již pátý ročník přehlídky „Bystrické filmové jaro“. Nadšení příznivci filmového umění podpořili svou účastí skvělého bystrického znalce sběratele a nadšence pro historii filmu – pana Vítězslava Tichého, který sem opět přivedl významné osobnosti našeho filmového umění – jedinečného kameramana Jaromíra Šofra, filmového kritika Jana Lukeše, filmového historika Pavla Taussiga, herce Jana Kačera a populárního herce – komika Jiřího Lábusa. Ten měl u diváků největší úspěch. Vynikal svým skromným a přátelským vystupováním. Na otázku, jak se dostal k herectví, odpověděl, že nikdo z rodiny k tomuto umění neměl vztah. Ale on jako pětileté dítě byl nadšený loutkovým divadlem a již tehdy prohlásil: „Budu hercem“. Což se mu po mnoha osudových krocích podařilo. S hercem Oldřichem Kaisrem, s nímž tvoří nerozlučnou dvojici, si porozuměli od prvního okamžiku setkání, protože jsou stejně naladěni na humornou i resistentickou notu. Jiří Lábus městečko Dřevohostice a jeho obyvatele moc pozdravuje.

Dne 7. června 2022 měl Zdeněk Smiřický to velké štěstí, že zhlédl výtečnou výstavu akademického malíře Karla Tomana v Horácké galerii v Novém Městě na Moravě (Karel Toman na svých obrazech zachytil také staré Dřevohostice při svém pobytu v našem městečku v roce 1938. Máme je vystavené v naší obřadní síni). V Horácké galerii bylo vystaveno na padesát překrásných obrazů tohoto malíře – z období naší první republiky, kdy zachytil ve svých dílech jedinečné dřevěné kostelíky na

východním Slovensku a na Podkarpatské Rusi, která byla tehdy součástí naší republiky.

Obrazy pro tuto výstavu zapůjčil sběratel, vysokoškolský profesor – Ing. Peter Sklenčár (nar. 24. 2. 1962 v Sečovcích na východním Slovensku). Působí jako středoškolský a vysokoškolský pedagog, podnikatel, laický historik a amatérský malíř. Je autorem řady odborných publikací z problematiky marketingu a zabývá se i regionální historií. Vlastní reklamní studio „Pastel“.

Na základě pozvání Zdeňka Smiřického ve čtvrtek 9. června 2022 navštívil naše městečko a byl přijat jeho starostou Petrem Dostálem, který od něj obdržel výtečný katalog obrazů z oné výstavy. S velkým zájmem si pak prohlédl obrazy malíře Karla Tomana v našem zámku. Odjížděl příjemně překvapen naším starobylým městečkem a jeho pamětihodnostmi.

V úterý dne 5. července 2022 se konala v Rajnochovicích důstojná oslava 300. výročí založení obce. Zdeněk Smiřický byl vyzván, zda by mohl pomoci s výstavou k tomuto výročí, a tak zpracoval několik medailonů významných osobností této obce a organizačnímu výboru poskytl mnoho cenného materiálu z historie této valašské vesnice.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Příprava táborové sezóny

Červen je měsíc, který máme jako pionýrská skupina nejvíce nabitý. Blíží se termín letního tábora, který pro děti pořádáme vždy prvních 14 dní v červenci, a tak musíme zařídit spoustu nutností. Nejedná se pouze o rezervaci autobusu, kontejneru, nákup potravin a přichystání odměn pro děti, ale také nás čeká spousta školení a kurzů, které musíme splnit, abychom mohli přivítat děti na táboře. Proto nás čeká i mnoho papírování.

Hlavní ale je připravit naši táborovou základnu k tomu, aby byly děti spokojené a aby si pobyt co nejvíce užily. Díky včasným přípravám si i my usnadníme práci a pak se můžeme naplno věnovat dětem. Začínáme vždy, když na Sochové roztaje poslední sníh, a končíme, až základna znovu sněhem zapadne.

Do tábora zbývá pouhý měsíc a právě v této době jsme vděční za každou pomoc. Velmi rádi spolupracujeme s panem starostou a Jirkou Kasperlíkem, který nám vždy pomůže s dovozem materiálu na naši základnu až do Rajnochovic. Tentokrát to byl obec-

ní traktor, který to až do Rajnochovic rozjel rychlostí 40 km/h. Vezl totiž 6 tun podkladového materiálu, který nám daroval pan Ladislav Koutný, za což mu patří speciální díky.

Letos jsme se rozhodli, že postavíme nový přístřešek pro dřevěné podsady, které v zimě pod plachtou trpí a dochází k jejich znehodnocování. A aby nám ten tábor klapal ještě dlouho, je nutné se o podsady řádně postarat. S tím nám pomohla letošní silná sedmička. Alda S. (se svým bagrem), Pavel Č., Radim Č., Milan Š., David S., Michal D. a Radek F. zapojili svaly a společně položili zámkovou dlažbu a na ni umístili krásný přístřešek právě pro podsady. Kluci ještě stačili posekat celou louku a křoviňákem zkrášlit okolí, které zarostlo vysokou trávou a maliním. Alda se svým bagříkem objevil znovu potůček, který byl zarostlý a téměř ztracený pod naplaveninami. Tímto moc děkuji dobrovolníkům, kteří nám celoročně pomáhají a zapojí se vždy, když je třeba.

Týden před táborem nám ještě zbývá postavit stany a je hotovo.

Letos jsme si pro děti připravili krásný program a věříme, že si celých 13 dní užijí tak, jak se patří. No a příště už se ohlásím přímo ze Sochové.

Hlášení ze Sochové, pro mě letos trošku z jiného pohledu...

Předem jen upřesním, proč je to letos pro mě jiné. Během tábora totiž přibude další budoucí táborník. Musím se ale před tím vydat do porodnice. Proto na táboře nemůžu být po celou dobu a nezúčastním se jako plnohodnotná vedoucí. Ale myslím, že i tak si to letošních 40 táborníků užívá na Sochové krásně. 13 dní na čerstvém vzduchu, pryč od ruchu měst a každodenních starostí každému jediné prospěje. Po-

časí nám teda zatím vůbec nepřeje. Chvilí oskar a chvilí dešť. Prostě máme v červenci počasí jako na apríl.

Vedoucí ale fungují skvěle a neustále program počasí přizpůsobují. Letos jsme si pro táborníky připravili celotáborovou hru Pohádkové fantasy světy. Děti jsou rozdělené do skupinek jako Víly, Elfové, Kouzelníci, Duchové a každý den se probouzí do jiného fantasy světa.

Již proběhla 1. diskotéka, mezi dětmi velmi oblíbená. Během jednoho týdne se děti stihly naučit zvířata a rostliny, topoznačky a uzly. A ani soutěže ve střeleckém trojboji, lesním pětiboji nebo dřevorubeckém trojboji jim nejsou cizí. A to ještě neví, co vše je v tom fantasy světě čeká.

Určitě se najdou i táborníci, kterým se sem tam občas zasteskne po rodičích, ale program je tak nabitý, že jim k tomu nedáváme moc příležitostí. Ještě je pár dní před námi a všichni doufáme, že nám to počasí začne trochu lepší náladu a nebude nám narušovat program.

Celodenní výlet je již také za námi. Tradičně jsme se vydali do Zoo Lešná, kde si to děti vždy maximálně užijí, a právě tato zoo nabízí každý rok nějaké novinky. Letos je to jaguar track, který stojí opravdu za zhlédnutí.

„Předem všichni vzkazujeme, že se nám tu líbí. Moc vás všechny zdravíme a už se na vás těšíme“

Hanička Čížková, vedoucí PS Dřevohostice

Vítání jara ve školce

S přicházejícími jarními měsíci přibývá dnů prosvícených sluncem nejen v přírodě, ale i v našich duších. Vše se opět vrací do normálu, uvolňují se proticovidová opatření, která vítají dospělí i děti. Ve školce Pramínek jsme si v době jara užili spoustu zajímavých akcí. Ve dnech 6. 4. – 8. 6. jsme se zúčastnili plaveckého výcviku v Přerově. V deseti lekcích vedených zkušenou paní učitelkou pla-

vání se děti oddávaly vodním radovánkám zakončenými odměnou v podobě plaveckého diplomu. Do mateřské školy přijelo sférické kino. Promítlo dětem pohádku Polaris s příběhem tučňáka a ledního medvěda. Dne 8. 5. se v zámecké zahradě v Dřevohosticích uskutečnilo krojované vystoupení dětí „Věneček pro maminku“, věnované k svátku maminek. Paní příroda přichystala rozzářenou louku plnou pampelišek svádějící k písni „Vijte, vijte věnce, dělejte pletence...“. Ale na pletení věnečků již nezbyl čas. Děti s p. učitelkami a p. asistentkami utvořily na parketu živý věnec v záhorských krojích promenádou. Program přišly podpořit i další soubory. Vystoupení tanečního souboru STARS roztleskalo publikum. Dětský valašský soubor Malá Rusava ukázal folklórní vystoupení v uměleckém podání, kde nechyběla ani živá hudba. Taneční vystoupení dětí z jednotlivých tříd Žabiček, Včeliček a Berušek bylo svými folklórními prvky promyšlené a krásně prezentované. Využilo se svátečně laděného odpoledne k rozloučení s předškoláky, kterého se ujal p. místostarosta Jančík. Ten vtipnými otázkami pro malé předškoláky navodil veselou atmosféru. Školáčky již procházeli nazdobenou bránou bez obav a vstříc škole. Závěrem slavnosti se každé dítě rozběhlo ke své mamince s přáním k jejich svátku. Nechyběla ani kytička, srdíčko z lásky a velká pusa! Velký dík patří p. učitelce Luljakové, která s dětmi vytvořila nápaditá keramická srdíčka. Poděkování patří také provozním zaměstnankyním MŠ p. K. Žuškové a p. A. Zicháčkové, a také nyní již naší „příležitostné“ p. chůvě Alence Sigmundové za organizaci prodejního stánku. Pan kastelán Jirka se spolupodílel na akci velkou měrou, za což i jemu patří velký dík.

Dne 23. 5. přilétli na školní zahradu MŠ draví ptáci. Jednalo se o výukový program s letovými ukázkami těchto ptáků. 31. 5. se školní výlet do Kroměříže vydařil. Počasí nám přálo a návštěva zámecké zahrady se dětem velmi líbila. Zejména když nav-

šťivily zámecké sklepení. Zde na děti čekali herci z divadla Marka Dobrodinského, aby zahráli pohádku „Čertův poklad“. Prostředí podtrhlo divadelní vystoupení a děti velkým potleskem odměnily pohádkové postavy, včetně čerta. V zahradě po občerstvení svačinou jsme se odebrali k prohlídce koutku zvířátek, kde nás vítali veselí opičky a papoušci chlubicí se pestrobarevnými kabátky. Nedaleko u východu nás již čekal autobus. Hurá do školky! Pro menší děti ze třídy Žabiček, z hlediska náročnosti výletu, byl připraven náhradní program jízdou na oslíkovi pod vedením paní Michálové. Děti se rády povozily na oslíkovi a odměnily se mu zdravou svačinkou – mrkvičkou. Tímto děkujeme p. Michálové za vstřícnost a obětavost.

Návštěva tělocvičny ZŠ Dřevohostice pro nás tentokrát nebyla určena ke cvičení, ale k poslechu koncertu skupiny TRAVELLERS. Při hudebním vystoupení nám muzi-

kanti zahráli hity klasiků J. Suchého, J. Šlitra, J. Wericha a J. Ježka. Dětské publikum bylo aktivně zapojeno do zpívání, tleskání a také se seznámilo s hudebními nástroji.

Blíží se konec školního roku. Obrázkové značky, které opustí naši školáčci, čekají na nové majitele. Ale předtím, než se s nimi budeme loučit, ještě přejeme všem krásné léto plné prázdninových a dovolenkových zážitků.

Za MŠ Prámínek Magda Opletalová, učitelka

Ze základní školy

Jednou to přijít muselo...

Nepotřebovali jsme ani křišťálovou kouli, abych věděla, že se letos určitě ozve: „Tady Česká školní inspekce...“ Naposledy se školou tato živelní pohroma prohnala v roce 2015, a tak bylo jasné, že sedmiletý interval pravidelných komplexních inspekcí právě vypršel. Celý týden jsem skenovala listiny a posílal je mailem, chystala hromádky povinné i nepovinné školní dokumentace a kontrolovala, zda neporušujeme zásady bezpečnosti. Přesně měsíc po Vánocích jsem ještě zalila kvítka na chodbě a šla přivítat inspekční tým. Všech šest jeho členů si vyhrnulo rukávy a dalo se zkušeně do práce. Někteří prohrabávali to administrativní nadělení, jiní vyrazili hospitovat – aby za hodinu byli nuceni sbalit fidlátka, neboť mezi tím přišel rozkaz shora a zněl jasně: „Mají tam moc covidu, zrušte to.“ Věřte, bylo mi inspektorů líto. Vždyť museli nastudovat ty hory papírů, které jsem jim předestřela – a výsledek žádný. „My přijdeme,“ loučili se ještě ve dveřích, „nevíme sice kdo a kdy, ale určitě ještě letos.“ Povzddechla jsem si a šla uklidit ty velehory lejster.

Druhý pokus zkontrolovat práci naší školy započal úspěšně již 2. března. Co je nejdůležitější, pozitivní byl nejen průběh inspekční činnosti, ale hlavně závěrečné hodnocení naší školy. Přestože členové inspekčního týmu vystupovali vstřícně a korektně, v souladu se svým pověřením zkontrolovali vše, čím je škola povinována – od krátko – i dlouhodobých plánů po jejich vyhodnocení a nastavení kontrolních mechanismů, od bezpečného prostředí po hospodaření s finančními prostředky zřizovatele, státu i rodičů, od nutriční kvality jídel po počet známek v žákovských knížkách. Vysoce byla hodnocena také pracovní atmosféra ve vyučování a ve školní družině, aktivita a kreativita našich dětí i plné nasazení pedagogů a jejich snaha využít všech prostředků pro zkvalitnění pedagogického procesu, ale také třeba pestrost jídelníčku.

S příznivými závěry kontroly seznámila vedoucí týmu i zřizovatele školy. Z úst tak povolané osoby zněla mému sluchu pochvala naší školy obzvláště lahodně a věřte, že jsem na práci svých kolegů pedagogů, správních zaměstnanců i pracovníků školní jídelny a pochopitelně také na výkony našich dětí pyšná jako páv.

Nataša Kučerová, řidičí

Škola v přírodě

Od 13. do 17. června jsme měli možnost strávit týden v přírodě. Společně s panem učitelem Foukalem, s paní učitelkou Číhalovou a s paní asistentkou Výsmekovou jsme se my, osmnáctičlenná skupina nadšenců, sešli v půl šesté ráno na vlakovém nádraží, abychom společně odjeli směr Okříšky. Zřejmě každý z vás byl někdy na škole v přírodě, tudíž vám nemusím popisovat všechny aktivity, ale zaměřím se pouze na jeden, pro mě nejzajímavější den.

Tím dnem byla středa 15. 6., pro mě nejnáročnější a zároveň nejlepší den. Konal se totiž celodenní puťák na hrad Rokštejn. Vyšli jsme kolem deváté hodiny rozdělení do dvou skupinek. Ráno ještě nebylo takové horko a byli jsme všichni ještě plni ener-

gie, tudíž jsme vyšli s elánem a vervou, kterých postupně ubývalo :-). První zastávkou bylo město Brtnice, kde k nám paní učitelky i Vendy, naše instruktorka, byly shovívavé a kde jsme dostali hodinový rozchod. Najedli jsme se a nakoupili jsme si zásoby na cestu i na večer a pokračovali jsme dál.

Krajina, kterou jsme procházeli, byla nádherná, ale hodně vykáčená, tudíž jsme šli skoro celou cestu po slunci, což po pár hodinách chůze nebylo zrovna příjemné. Ně-

kdy v půli cesty jsme se zastavili u tábořiště, rozdělali si oheň a uvařili si kotlíkový guláš. Byla z toho nakonec spíše polévka, protože jsme tam dali moc vody, ale chutnala dobře. Po vydatném obědě jsme došli ke zřícenině hradu Rokštejn. Sice jsme se tady cítili dobře, ale paní učitelky nás nenechaly dlouho odpočinout, byli jsme unavení a zbytek cesty byl dost náročný. Naštěstí jsme cestou potkali hodného pána, který nám poskytl snad hektolitry vody. Zřejmě chápal, jak jsme vyprahlí.

Když jsme konečně dorazili zpět na ubytovnu a mohli jsme si jít odpočinout na pokoje, zjistili jsme, že druhá skupina v čele s panem učitelem Foukalem ještě nedorazila. V té chvíli jsem byla fakt ráda, že jsem v té první. Myslím, že jsem dostala úpal, protože mě bolela hlava a holky z pokoje mi ji chladily a staraly se o mě. I přes tuto nepříjemnost se mi výlet moc líbil.

Barbora Ježíková

Hudební dárek nejmenším

Děti letos ve škole dostaly ke svému svátku hudební dárek. Skupina Travellers rozezpívala a rozpochovala nejen maloušky z 1. – 3. třídy, pro které si připravila pásmo písniček Suchého a Šlitra pod názvem Ztratila Lucinka bačkorku, ale zaujala i odrostlou mládež. Světový repertoár písní 60. let snad nikdy nezestárne a osloví, jak jsme se přesvědčili, i dnešní generaci. Koncert se uskutečnil s finanční podporou SRPD. Děkujeme za skvělý zážitek.

Výlet 1. a 2. třídy

Na výlet jsme jeli s prvňáky do Teplic. Tam jsme se nasvačili a šli si něco koupit do malého obchůdku. Potom jsme šli do velikého kopce do jeskyní, které se jmenovaly Aragonitové. Než jsme šli opravdu do těch jeskyní, tak si šel někdo něco koupit a někdo už čekal u dveří. Já jsem byla u dveří a jak přišla průvodkyně, tak jsme vyšli. S kamarádkou jsme byly druhé, ale jak jsme se všichni zastavili, úplně se to pomíchalo. Skoro všude tam byly prudké schody, ale mně to vůbec nevadilo, protože moje babička je má na zahradě (teda na chatě). Paní průvodkyně říkala, že to tam v jeskyni bylo zatopené nějakou kyselinou. Pak nám paní průvodkyně zhasla a svítily jen takové náramky, které si někteří koupili. Potom jsme jeli do Přerova do parku Michalov. Tam jsme si koupili kokina a hračky. Já jsem si koupila hopika na provázku a ten provázek se mi utrhł. Stál 65 korun.

Zuzanka Bittnerová, 2. tř.

Když jsme jeli na výlet do Teplic, tak jsem si v autobuse četla. V jeskyních na mě padaly kapky vody. Já i Laura jsme se bály, držely jsme se za ruce a mačkaly se, ale jeskyně se mi líbily. Z Teplic jsme jeli do Michalova. Cestou jsem viděla pást se krávy a zbořený hrad. V Michalově jsem svačila, koupila si věci a hrála si na hřišti. Dívala jsem se i na vodní želvy v jezírku a králíka v kleci. Ten králík měl v misce piškoty. Potom jsme se vrátili do školy.

Nelinka Hradilová, 2. tř.

Školní výlet 3. a 4. třídy

Ve čtvrtek 9. 6. jsme společně se 4. třídou jeli na výlet. Cesta autobusem byla dlouhá a taky hodně přšelo. Když jsme přijeli do Javoříčka, už nám naštěstí svítilo sluníčko a cestou k jeskyním jsme se docela zapotili, než jsme vyšli velký kopec. V jeskyních byla zima, ale bylo tam moc hezky. Občas nad námi prolétli netopýři. Po prohlídce jeskyní jsme došli zpět k autobusu a jeli jsme na hrad Bouzov. U parkoviště bylo několik stánků, kde jsme si nakoupili suvenýry. Po nákupu jsme se vydali k hradu, kde jsme se při prohlídce dozvěděli spoustu zajímavostí o historii hradu. Poslední naší zastávkou byly Loštice, kde jsme navštívili muzeum tvarůžků. Dozvěděli jsme se něco o historii jejich výroby. V obchodě jsme nakoupili spoustu tvarůžků a spoustu dalších pochoutek. Někteří

stihli tvarůžky ochutnat ještě před odchodem z prodejny. Po nákupu jsme se vrátili do autobusu a jeli jsme domů. Cesta nám rychle utekla. Všichni jsme si výlet užili a odvezli jsme si spoustu zážitků. Výlet se nám moc líbil.

žáci 3. třídy

Na statku

Zábavnou i poučnou hodinu přírodovědy jsme zažili u pana asistenta Pešáka. Pozval nás k sobě domů a představil nám svůj chov králíků, drůbeže a dalších hospodářských zvířat i domácích mazlíčků. Co nás nejvíce zaujalo? Tady jsou naše dojmy:

„Obr králíci byli jemní jak bavlnky a jejich mláďata byla roztomilá.“ (Luboš)

„Zaujalo mě, jak pan Pešák říkal, že jim na zahradě vloni vyrostlo přes 60 melounů a jeden měl přibližně 11 kg.“ (Ondra)

„Mně se líbilo všechno – slepičky, malá kuřátka, křepelky... Zaujalo mě, jak jsme poznávali vajíčka a potravu pro zvířata. Zajímavá byla trouba na líhnutí mláďat.“ (Valerie a Standa)

„Mně se nejvíc líbili ptáci, protože to, co má peří, mám nejraději. Byli tam papoušci, andulky a svatební holubičky.“ (Kristýna)

„Nejvíc mě zaujal rybníček, kde plavali koi kapři, a taky to, jak se prali o hrozený toust.“
(Izabela a Dominik)

„Nejvíc mě bavilo hlazení králíků, a jak jsme s těma králíkama dělali závody ve skákání. Bylo to super. Nejhezčí králík byl Ďáblík!!! Dostali jsme taky mošt nebo něco z rybízu. Bylo to kyselé a právě to mi na tom chutnalo.“ *(Karina)*

„Nejvíc mě bavilo jíst kokina. Ne, kecám, a teď beze srandy! Nejvíc mě bavilo hlazení králíků. Nemůžu ale zapomenout na ta kokina“ *(Lukáš)*

„Zaujalo mě, že slepice snesou až 300 vajíček za rok. Jsem moc šťastná, že jsem tam byla. Bylo to fajn. Určitě bych si to někdy ráda zopakovala.“ *(Erika a Kristýna)*
panu Pešákovi za pozvání děkuji čtvrtáci s paní učitelkou Zajícovou

Pátáci na výletě v Praze

Tak nějak se už stalo tradicí, že svoje děti беру na poslední společný výlet do Prahy. I letošní pátáci se mě na to ptali hned, co jsem je ve třetí třídě převzala jako třídní. Těšili se od samého počátku. To já ovšem ještě netušila, jaké rarachy jsem to vyfasovala. Vyvézt tenhle pytel blech si se mnou troufnul jen kolega Marek Foukal. V tandemu jsme je společně zvládli urřídít a navštívít vše, co jsme naplánovali, v naprosté pohodě. A že toho nebylo málo... A kdo chce hodně zažít, musí brzy začít. Budík nás vytáhl z postele nemilosrdně časně a ještě před tři čtvrtě na pět už jsme seděli ve vlaku. „Vyjžděli jsme ve 4:42, ale vůbec nám to nevadilo, povídali jsme si a říkali vti-

py,“ vzpomíná Anetka Spáčilová. „Když jsme dorazili do Prahy, prošli jsme Václavské náměstí, kolem Stavovského divadla jsme došli na Staroměstské náměstí a viděli orloj v chodu. Ovšem mě nejvíc zajímal Karlův most. Těšila jsem se i na loď, která se mi líbila asi ze všeho nejvíc.“

Andrejka Spáčilová doplňuje: „Na lodi jsme si s Alinou sedly a málem se s námi převrátila lavička, ale nakonec dobrý.“ (To nakonec dobrý znamená, že ne-

být toho, že jsem jim lavičku posunula, aby stála na všech čtyřech, už se možná ráchaly ve Vltavě.) „Když jsme vyšli na Petřínskou rozhlednu, byla jsem doslova uchválena tím nádherným výhledem na Prahu,“ dodala ještě Andrejka.

„No jo, ten výstup na rozhlednu byl nervák, ale stálo to za to,“ souhlasil Péta Štimpl. „Taky je něco docela jiného, když se podíváte na pomník svatého Václava na fotce a ve skutečnosti. Teprve pak si uvědomíte, jak je velký. A když jsme šli do Lucerny, myslel jsem si, že je ta budova malá, ale uvnitř je to velké a nádherné.“

„V Lucerně mě rozesmála socha svatého Václava, který na svém koni seděl poněkud obráceně. Seděl mu totiž na břicho,“ dodal Honza Šimíček. „Na Petříně bylo zrcadlové bludiště, kde jsem si párkrát natloukl. Některé děti už bolely nohy, proto jsme po sestupu z Petřína jeli na Vyšehrad metrem. Na Slavině nám pak dala paní učitelka Pechálová za úkol najít slavné osobnosti, které tam byly pohřbeny.“

Vojtu Bartošku samozřejmě také zaujaly všechny pamětihodnosti, ale kromě toho výlet pojal i jako gastronomický zážitek. „Na Vyšehradě jsem si dal párek v rohlíku a domácí limonádu. A ve vlaku trhanec se zakysanou smetanou a hruškami. A pak ještě zmrzlinu.“ Labužník jeden.

Vojta Smajdor to shrnul hezky: „Děkujeme za výlet, ale nejvíc ze všeho mě bolely nohy.“

Jakpak by taky ne, za celý den jsme v Praze nachodili 20 km. Nohy už ale dávno nebolí a zážitky nám zůstanou!

Markéta Pechálová

Výlet 7. A – jižní Morava

Ve čtvrtek 9. června jsme se sešli na vlakovém nádraží. Teda většina z nás. Kristýnčin autobus měl zpoždění, proto se o první akční moment postarala právě ona. Jelikož jsme ale výborní běžci, vlak nám neujel, a tak jsme jím mohli docestovat až do Břeclavi, kde jsme si dali kebab a pokračovali jsme do Lednice.

Po příjezdu jsme se ubytovali v krásném penzionu Farma a pěšky jsme došli do zámeckého areálu Lednice, kde jsme plnili různé úkoly, díky čemuž jsme se dostali až k minaretu. Odtud jsme loďkou dopluli zpět k zámku. Odpoledne jsme strávili na motokárách, což byl super zážitek. Večer nás čekalo grilování, takže program byl zatím skvělý. V pátek ráno nás paní učitelky vytáhly z postelí a jako rozcvičku jsme si

dali procházku k Janovu hradu. Zřejmě tušily, že jsme na rozdíl od nich trochu ponořovali, tak nás chtěly vytrestat. To se jim povedlo. Když jsme došli k hradu, mysleli jsme, že tím pro nás fyzicky náročná část výletu končí. To jsme se ale spletli, mělo nám dojít, že je naše třídní paní učitelka mega akční, a tudíž budeme ještě muset hrát hry. Nakonec nás to ale bavilo a na mokré trávě vyhrál každý, kdo si nic nepodvrtl ani nezlomil. A hrací aktivity pokračovaly. Po výtečném obědě, který většina z nás pojala jako přejídání se hranolky, nás čekala únikovka. Povedlo se nám ji s malou nápovědou rozluštit, a tak jsme si mohli odnést poklad v podobě čokoládových mincí. A dost sportu a hurá za kulturou. Jako třešnička na dortu byla prohlídka zámku, který se nám opravdu líbil. Výlet byl skvělý, máme spoustu zážitků.

Berenika Baďurová

Výlet 7. B – Pustevny

Jednoho krásného červnového dne symbolického data 6. 6. jsme se vydali na dlouho očekávaný školní výlet. Bohužel jsme nemohli jet všichni, protože někteří z nás měli výchovné problémy, proto nás jelo jen 12 a 2 paní učitelky.

Vlak a autobus nás dovezl až do Trojanovic, odkud jsme šli

na Pustevny pěšky. Musím říct, že některým z nás činila samotná cesta obrovský problém a nejčastější věta, kterou jsme cestou tam vyslovovali, byla: „Kdy už tam budeme?“ Hned vzápětí následovalo: „Mě už bolí nohy“ a „Já už nemůžu.“ Cesta se zdála sice nekonečná, ale nakonec nás na jejím samém konci čekal vytoužený vrchol a odměna v podobě rozchodu, kterou jsme využili na vypití kávy, snědení svačin a odpočinek.

Cesta zpět do Trojanovic byla mnohem zábavnější než ta šílená trasa nahoru. Vyfasovali jsme koloběžky a frčeli dolů. To byla jízda :-). V Trojanovicích jsme ještě navštívili místní lanový park, kde někteří z nás přecenili své síly a v korunách stromů přes slzy neviděli na překážky. Naštěstí vše dobře dopadlo a hrůzostrašný zážitek byl po sestoupení na pevnou zem hodnocen jako skvělý. Celý výlet jsme si moc užili :-).

žáci 7. B

Expedice Praha

Jednoho krásného dne se paní učitelka Kyndrová rozhodla, že by se s druhým stupněm mohla podívat do muzea všech muzeí. Do jakého jiného než do našeho Národního muzea, pýchy našeho krásného státu.

Zprvu to vypadalo vcelku nevinně, ale to jsme netušili, že to tak i zůstane. Na informačním letáku stálo mimo jiné: „sraz na vlakovém nádraží v Přerově 5:50.“ A já si říkám, že takhle brzo nedokážu ani vstát, natož aby mě někdo vezl do Přerova na 6 hodin. Vstal jsem, i když mi to dělalo problémy, dal jsem vše včetně svačiny, kompasu a dvou peněženek (to kvůli kapsářům, jedna s penězi (ukrytá), druhá se vzkazem pro kapsáře (v horní kapsičce)) do batohu, vyčistil jsem si zuby a vyrazil jsem. S ostatními se setkáváme na vlakováci přesně včas. Vyšlo nám to dobře. Kdyby to tak krásně vyšlo i tomu vlaku, bylo by to asi nejvíc super. Počkali jsme na zpožděný, málo klimatizovaný vlak a v tomto přetopeném pekle jsme se pekli tři hodiny. Konečně jsme na hlaváku v Praze a jdeme směr Národní muzeum, kde se rozdělujeme do dvou skupin, přičemž má navštěvuje expozici České minulosti a Zázraky evoluce. Obě se mi moc líbily. Poslední výstava ve staré budově byla o minerálech, a to se mi moc líbilo (asi tak jak se může člověku líbit 30 000 druhů kamenů).

Plní nových poznatků a s prázdnými břichy přecházíme plynule do mekáče a KFC. Sytě najezení a napojení můžeme se soustředit i na jiné, méně důležité činnosti, a tak se rozdělujeme dle zájmu na dvě skupiny. První jde na návštěvu Muzea iluzí a druhá se vydává na procházku Prahou. Já si volím druhou skupinu, abych tak půl dne mohl obdivovat naši stověžatou Prahu. První jsme navštívili náměstí s těmi velkými hodinami (pozn. redaktora: autor zřejmě myslí Staroměstské náměstí a jeho orloj :-). Ty byly pěkné, ale kdybych podle nich poznal, kolik je hodin, byly by ještě lepší. Také jsme viděli Karlův most a dokonce jsme jej i přešli (měří přes 0,5 km).

Utahání, napojení, najedení a plní zážitků sedáme do vyhřáté jedoucí plechovky a míříme zpět domů. Výlet byl skvělý.

Jan Kasperlík

Výlet deváté třídy do Hodonína

Tento rok 1. 6. jsme se vydali na poslední devátácký výlet. Většina spolužáků říkala, že výlet bude nudný, ale posuďte sami. Po brzkém ranním vstávání a nasednutí do autobusu byla naše první zastávka v Hodoníně, kde jsme měli domluvenou prohlídku Muzea ropného dobývání v ČR. Zde byla zajímavá interaktivní prohlídka i s venkovní expozicí. Dozvěděli jsme se například, že u nás v ČR by zásoby ropy a zemního plynu vystačily jen na tři roky.

Po prohlídce muzea naše cesty vedly do KOVOZOO ve Starém Městě. Ano, opravdu KOVOZOO, protože tam nejsou živá zvířata, jsou vyrobená z různých součástek a dílů z kovošrotu. V KOVOZOO, kdo chtěl, mohl navštívit kovárnu, kde nás paní průvodkyně seznámila s historií černého řemesla. Také jsme si mohli zkusit si, jaké to je vykovat si hřebík. A že se některé povedly! Z kovárny jsme se dostali do dílny, kde pán zrovna vytvářel nový přírůstek do zoo, velkého orla bílého. Následoval volný rozchod po KOVOZOO a výborný oběd v místní jídelně.

Následně nás autobus zavezl do Leteckého muzea Kunovice, kde jsme obhlíželi zvenčí i zevnitř létající obry, včetně nově přidaného, druhého nejrychlejšího osobního letadla na světě, TU – 154M. Také jsme si zablblí na dětském hřišti. Naše předposlední zastávka byla na hradu Buchlov, kde jsme měli komentovanou prohlídku hradu a věže. Prohlídka by byla poutavější, kdyby ji nekomentoval špatně mluvící průvodce a kdybychom se chovali trochu lépe. Nakonec celá prohlídka dopadla tak, že

jsme se ptali více než samotný průvodce. Hrad se v této době z části opravuje, ale to vůbec nevadilo, i tak jsme si to užili. Poslední a pro některé myslím i nejzajímavější zastávka byla v nákupním centru Zlín. Zde jsme se rozprchlí a obsadili místa u Mekáčů, Káfcéček a dalších krmítek. S plným žaludkem a plni dojmů z dnešního výletu jsme se spokojeně večer autobusem vraceli domů.

Tak co? Zdál se vám výlet nudný?

Eda Foukal

Zdravá svačinka

Mimořádná dodávka vitamínů v podobě exotického ovoce a balíček plný různých druhů sýrů z programů Ovoce a zelenina do škol a Mléko do škol přímo vybízely k přípravě netradiční svačinky pro celou třídu. Někde se přípravy ujala paní učitelka, ve vyšších ročnících to zvládli sami žáci. Že všem chutnalo, je vidět z následujících fotek:

Ekotrubky nejsou trubky

27. června ožila po dvouleté „covidové“ pauze školní tělocvična tradiční soutěží žáků II. stupně s názvem Čtyřlístek. Jeho čtyři lístky se každý rok tematicky zaměřily tu na problémy životního prostředí, pak na finanční gramotnost, na ochranu člověka za mimořádných situací nebo na znalost obce a regionu. Letos jsme témata se-

skupili do jediné soutěže, a tak bylo na kolbišti v tělocvičně rušno a živo. Zvláště když své týmy mohli podpořit i ostatní žáci provoláváním bojových hesel a potřásáním vlastnoručních transparentů.

Po téměř tříhodinovém klání vyhlásila učitelská porota vítězem Ekotrubky, tým složený z deváťáků. Na konci školního roku, kdy už s dětmi není k vydržení, si tak žáci nenápadně, dobrovolně a zábavnou formou oprášili své vědomosti a předvedli, jak jsou zruční, ale hlavně se všichni společně pobavili!

Mgr. Petra Bartušková

Úspěchy ve školním roce 2021/2022

Michal Kuba – 9. tř.	Chemická olympiáda, okr. kolo, 2. místo Dějepisná olympiáda, kraj. kolo, 9. místo Zeměpisná olympiáda, okr. kolo, 9. místo Matematický klokan, okr. kolo, 3.–4. místo Olympiáda v českém jazyce, okr. kolo, 5.–11. místo Pythagoriáda, okr. kolo, 11.–12. místo Bobřík informatiky – st. žáci, celostátní soutěž, 176/192
Matěj Pechál – 9. tř.	Chemická olympiáda, okr. kolo, 6. místo Konverzační soutěž v angličtině, okr. kolo, 4.–5. místo
Eda Foukal – 9. tř.	Chemická olympiáda, okr. kolo, 9. místo
Tomáš Doušek – 9. tř.	Pythagoriáda, okr. kolo, 13. místo
Vojta Novák – 8. tř.	Pythagoriáda, okr. kolo, 14.–16. místo
Vilém Zapletal – 7. B	Konverzační soutěž v angličtině, okr. kolo, 6.–7. místo Zeměpisná olympiáda, okr. kolo – 9. místo
Jana Kubová – 7. B	Bobřík informatiky – ml. žáci, celostátní soutěž, 192/192
Jakub Černý – 6. tř.	Pythagoriáda, okr. kolo, 15.–20. místo
Kateřina Vavrysová – 6. tř.	Pythagoriáda, okr. kolo, 15.–20. místo
Stanislav Janota – 4. tř.	Matematický klokan, okr. kolo, 9. místo

Michal Kuba

Matěj Pechál

Výtvarník roku 2021/2022

Žáci výtvarného kroužku se během školního roku zapojili do mnoha výtvarných soutěží – okresních, krajských, celostátních i mezinárodních. Je potěšující, že polovina uspěla na předních místech, někteří vyhráli i několikrát. Výsledky byly obodovány, a tak jsme získali pořadí, jak byli žáci úspěšní ve školní soutěži Výtvarník roku 2021/2022.

1. místo: Vojtěch Novák, 8. tř., 114 b.

- 1. m. v okresní soutěži Zvířata na dvorku a na zahradě
- 1. m. ve své kategorii v dopravní soutěži Žirafa se za tebe nerozhledne
- 3. m. v celostátní soutěži se stejným názvem
- 1. m. ve školní, okresní a krajské soutěži Požární ochrana očima dětí
- 3. m. v mezinárodní soutěži Kladenská veverka – sekce včelařství
- 3. m. v celostátní soutěži Tajemství stromů

2. místo: Eliška Běhalová, 5. tř., 101 b.

- 3. m. v mezinárodní soutěži Kladenská veverka – kombinovaná technika grafiky a malby
- 3. m. v celostátní soutěži Tajemství stromů
- 1. m. ve školní, okresní, krajské a celostátní soutěži Požární ochrana očima dětí
- 10. m. v celostátní soutěži Cestou dvou bratří

3. místo: Lucie Kučerková, 1. tř., 72 b.

- 3. m. v mezinárodní soutěži Kladenská veverka
- 1. m. ve školní, okresní, krajské a celostátní soutěži Požární ochrana očima dětí

4. místo: Lucie Zlámalová, 2. tř., 45 b.

5. místo: Andrea Doležalová, 6. tř., 43 b.

6. místo: Jan Kasperlik, 7. tř., 40 b. Václav Kasperlik, 3. tř., 40 b.

7. místo: Kateřina Vavrysová, 6. tř., 29 b.

8. místo: Lubomír Gajdác, 4. tř., 28 b.

9. místo: Kristýna Dostálková, 4. tř., 25 b. Karolína Pánková, 3. tř., 25 b.

10. místo: Tereza Osecká, 1. tř., 20 b.

**11. místo: Alina Nykolyshyn, 5. tř.,
14 b.**

Eliška a Lucinka v Litoměřicích

Eliška Běhalová z 5. třídy a prvňačka Lucinka Kučerková byly pozvány se svými rodiči dne 20. 6. 2022 do Litoměřic, kde se konalo slavnostní vyhodnocení celostátního kola výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí. Obě děvčátka získala to nejvyšší ocenění ve své kategorii – 1. místo a dovezla si zlatou medaili a k tomu ještě pěkné zážitky.

Elišce se líbila vystavená historická hasičská auta, ale také si užila adrenalin s maskoty na chůdách propagujícími pivo zn. Kozel, kteří ji vyzvedli do výšky. Lucinka zase obcházela stánky a za splnění úkoly získala řadu odměn.

Eliška se v této soutěži v celonárodním kole umístila již dvakrát. Přejeme jí a také Lucince, aby byly i v příštím roce stejně úspěšné.

Eva Luljaková

Nejlepší z nejlepších

Devět let úsilí je třeba ocenit, a tak i letos byli starostovi městyse panu Petru Došťalovi představeni nejlepší absolventi naší základní školy. Den před koncem školního roku se na zámku sešli zdejší úspěšní deváťáci, aby z rukou starosty přijali ocenění. Mohu vám prozradit, že to byli Tomáš Doušek, krajský reprezentant ve stolním tenise, Eduard Foukal, který v barvách naší školy vybojoval nejedno vítězství v technických soutěžích, Philip Anthony Cholasta, jenž nás zastupoval v atletických disciplínách na Olympijském víceboji, Vanessa Kolaříková, pracovitá a vždy nezištně ochotná pomoci druhým, Dominika Kopečná, školní sportovkyně roku, a Michal Kuba, jež dlouhodobě věnuje vítězství v okresních i krajských kolech vědomostních soutěží v nejrůznějších oborech podobně jako jeho spolužák Matěj Pechála. Jmenování žáci se můžou též chlubit skvělým prospěchem stejně jako Sabina Mikešová, Pavlo Nykolyshyn, třídní lídr a spíkr Marek Olivík, Jiří Pešák, Nela Procházková a Matěj Zatloukal. Jako pan starosta i my našim absolventům blahopřejeme a děkujeme jim, že šíří dobré jméno dřevohostické základky.

Batohy na školní potřeby obdrželi z rukou pana starosty všichni naši končící devátáci a my jim přejeme, aby obsah učebnic a sešitů, které si v nich ponесou do svých nových škol, byl zajímavý, přínosný a splnil jejich očekávání. Hodně štěstí, kotátka!

NK

A je to tady zase ...

Opět po čtyřech letech procházím uličkami městyse s posledním zvoněním našich devětááků... To to uteklo, běží mi hlavou. Škoda, že byla ta karanténa, měli by více zážitků a určitě by se k sobě chovali lépe... Mé rozjímání přeruší dunění linoucí se z táženého reproduktoru. Pavlo pouští nějaké etno rytmy naší početné menšiny... Ach jo! Naštěstí tato vložka netrvá dlouho a blížíme se za kluky z Adamu (Centrum Dominika se nějak neujalo ...) První zbystří Vlasta a začne svolávat svoje kamarády. Po chvílce se dvorek plní a mimo kluků přichází i pečovatelky a personál. Děcka to rozpalí naplno a kluci pomáhají potleskem a máváním. Povzbuzeni úspěchem pak procházíme kolem DSD na náměstí a míříme na konečnou otočku do Z+Z. Cestou devětáci se svým vystoupením sklízí úspěchy a přijímají odměny ve sladké i peněžní formě. Na zpáteční cestě ještě vyzvedáváme tablo z výlohy od Kubičků. Letošní žár za výkladem ho zdeformoval natolik, že vypadalo jako by odtékalo... Tohle bude na srovnání špatný, dumám cestou do školy, když místo tabla nesu nad hlavou pokroucenou a zborcenou desku. Co ještě musíme zařídit...? Jasně, zítra přijetí u starosty, vypilovat projevy, ověřit, jestli jsou připraveny květiny a dort pro učitele, trénovat písničku na závěr roku, dárky pro prvňáky od devětááků, vyplatit zbytky peněz z fondu, uklidit třídu a šatnu, nachystat ozvučení... První kapky deště přeruší tok myšlenek. Jsme před školou, paráda, to nám to vyšlo, nezmokli jsme a nebylo ani takové hrozné horko jako včera.

Den za dnem letěl jako splašený, ale vše se podařilo zvládnout. Za peníze z posledního zvonění se nakoupily nanuky a také různé dobroty a litry kofoly na devátáckou rozlučku. Píseň i přes dojetí zněla docela hezky a Marek s Nelou přednesli projev velmi důstojně. Přišlo loučení, slzy a opravdu poslední zvonění... Ještě rozdat závěrečné vysvědčení, podání ruky, rozloučení třídního a najednou po tom všem hláholu a smíchu stojím v dusnu třídy sám a na katedře leží dárky od mých devátáků. Zvláštní pocit, prázdno a klid... Mrknu oknem z chodby ven před školu a pozoruji ty své absolventy, jak zvesela kráčí vpřed. Tak hodně štěstí a ať se vám daří!

Marek Foukal

Bojoval za naši svobodu

Plukovník letectva Petr Dušek

(30. 12. 1914 – 22. 10. 1991)

Petr Dušek se narodil 30. prosince 1914 v Bošovicích, okres Hustopeče. Avšak dětství a rané mládí prožil v Dřevohosticích, kde jeho tatínek byl v roce 1920 ustanoven jako poštovník na místní poště. Navštěvoval v našem městěčku obecnou i měšťanskou školu. A protože od dětství rád sportoval, brzy začal chodit do dřevohostického Sokola. V zimě ho lákala jízda na lyžích, avšak peněz nebylo. A tak si spolu s kamarádem sám vyrobil lyže a velmi rád vyrážel na lyžařské terény na Tesáku. Byl technicky nadaný, dokonce si sám sestavil tak zvanou „krystalku“, což byl jednoduchý přijímač pro příjem a poslech rozhlasového vysílání. Československý rozhlas začal vysílat v roce 1923. Protože v roce 1928 v Dřevohosticích nebyly žádné rá-

Petr Dušek ve vojenské uniformě před odchodem do zahraničí

Skupina letců RAF – Petr Dušek – prostřední řada – uprostřed s knírkem

diové přijímače, tak se chodilo poslouchat rozhlasové vysílání na Novosady, kde v Hospodářské škole tamní pan ředitel vždy odpoledne nachystal rádiový přijímač na otevřené okno a za plotem školy se shromáždila spousta občanů, aby si poslechli vysílání pražského rozhlasu.

Petr měl velké nadání i pro hudbu, Miloval hru na housle a již jako malý chlapec měl housličky pořád u sebe. A později si vzal své housle s sebou i do ciziny. Po ukončení měšťanské školy navštěvoval Reálné gymnázium v Holešově. Zde se seznámil a sprátelil se spolužákem z Bystřice pod Hostýnem – s Lubomírem Úlehlou (později též letcem Britského královského letectva). Byl už tehdy dobrodružné povahy a studium na gymnáziu jej nebavilo. Několikrát se pokoušel ze školy odejít. Přísný tatínek jej „porovnal“ a ke studiu jej přinutil. Avšak otec byl přeložen z Dřevohostic na místo poštmistra do Brna a celá rodina se přestěhovala do tohoto velkého města. Petr sem nastoupil do gymnázia, ale za krátký čas oznámil, že ze studia odchází. I kdyby prý měl odejít z domu. Prozíravý otec mu však hned zajistil u známého stavitele místo nádeníka – pomocného dělníka na stavbě. Tehdy nebyla na stavbách téměř žádná mechanizace, všechno obstarala ruční práce. A tak si Petr musel zvyknout na těžkou „robotu“. Tato dřina jej napravila tak, že si později sám podal přihlášku na čtyřletou Střední průmyslovou školu stavební v Brně a studium ukončil maturitou.

V roce 1937 nastoupil na základní vojenskou službu. Absolvoval školu pro důstojníky v záloze, a tak se v hodnosti podporučíka vrátil 31. března 1939 do civilu. Byl doslova otřesen okupací naší vlasti 15. března 1939 a uvědomil si, že musí odejít do ciziny bojovat proti německým okupantům. Dne 8. června 1939 se vydal na strastiplnou cestu do naší zahraniční armády. Dne 13. listopadu 1939 byl ve Francii odveden a 1. prosince 1939 byl zaregistrován ve sběrném táboře československých vojáků z jihofrancouzském městě Agde. V lednu 1940 byl přidělen ke 2. rotě 2. pěšího

pluku. S ní prožívá těžkou situaci Francie, neboť po jejím přepadení fašistickým Německem francouzská armáda vzdoruje jen krátce.

Naši vojáci z 2. československé divize – dva pluky s mizernou vojenskou výzbrojí byly vyslány na sever proti útoku německých tanků. Na řece Marne naši vojáci zaujali obranné postavení, avšak Francouzi odsud chvatně ustoupili, a tak naši vojáci zůstali osamoceni. Museli hned ustoupit za řeku Seinu a Loiru a na řece Sauldre je zastihla kapitulace Francie a vyhlášení příměří. Jediným východiskem byl rychlý přesun do francouzského přístavu Marseille. A odsud se jim podařilo odplout do Velké Británie, kam se Petr dostal v poslední chvíli. Tady naši vojáci pocítili zcela jinou situaci. Angličané je přijali s otevřenou náručí a s vírou, že jim naši vojáci pomohou ke konečnému vítězství.

Četař aspirant Petr Dušek nastoupil k československému pěšímu praporu. Později však absolvoval kurz pozorovatelů vzdušných cílů. A tak se pokusil dostat k letectvu. Byl přijat 15. června 1942 k Britskému královskému letectvu (RAF) pod číslem 127090. Absolvoval úspěšně náročný kurz leteckých navigátorů a v hodnosti F/O byl v únoru 1943 přidělen do letecké základny v městě Talbenna-Pembrokeshire v jižním Walesu. Zde byla dislokována 311. československá bombardovací peruť. Naši letci v té době podléhali velitelství Pobřežního letectva a létali na amerických čtyřmotorových letounech typu B-24 – Liberator. Jejich úkolem byly dlouhé lety nad hladinou Biskajského zálivu, Severního i Baltského moře a Atlantického oceánu a vyhledávat a ničit lodě a ponorky nepřitele. Tuto náročnou a velmi nebezpečnou službu vykonával Petr Dušek déle než rok. Poslední bojový let provedl 17. září 1944 v desetičlenné posádce F/Sgt. Matějky. Jeho Liberátor s imatrikulačním číslem PFK proletěl nad Severním mořem 1 700 námořních mil a po letu dlouhém 14 hodin šťastně přistál na své letecké základně. Petr Dušek byl později povýšen do hodnosti F/Sgt. a přeložen k velitelství dopravního letectva. Působil v zodpovědné funkci navigačního důstojníka 116. wingu umístěného nedaleko londýnského letiště Hendon.

Naše 311. bombardovací peruť RAF byla na přelomu let 1942–1943 vyhodnocena jako vůbec nejlepší jednotka COASTAL COMAND (Pobřežního letectva), neboť během války provedla 2 084 bojových letů, napadla 33 ponorek, pět německých ponorek zničila a potopila loď „SS Alsterufer“ plující z Japonska s nákladem wolframu. Byla sestřelena čtyři nepřátelská letadla, tři letadla byla sestřelena pravděpodobně a 14 letadel bylo poškozeno. Celkem 16 našich letadel bylo v bojích ztraceno a 27 těžce poškozeno. V bojích této jednotky, jichž se zúčastnilo 318 našich letců, padlo 104 letců, 29 bylo vážně zraněno, 35 zajato. Bombardovací letadla byla ohrožena nejen soustavnou palbou protiletadlových kanonů a náletem stíhaček nepřitele, ale při stoupání do větších výšek se na křídlech i trupu letadel utvářela námraza a letadlo se mnohdy stalo neovládatelným. K nejvíce oblíbeným velitelům patřil náš velitel Josef Ocelka, nositel nejvyšších britských vyznamenání – rodák z Nových Dvorů u Lipníka nad Bečvou (letci nazývaný „Vocelovej“), jež velel „třístajedenáctce“ od 3. 7. 1941 do

Petr Dušek jako mistr houslař

Pomník plukovníka letectva Petra Duška na čestném vojenském hřbitově v Brookwoodu

20. 4. 1942, kdy tragicky zahynul při nešťastné havárii letadla.

Poslední měsíce války prožil Petr Dušek u klidnější, snazší služby, z čehož se zaradovala jeho anglická manželka Margaret. Po návratu z Anglie do vlasti po osvobození se opět objevil v Brně, kam dorazil i s manželkou Margaret i s dcerou Paulou (narozena v Anglii v roce 1944). V Brně se mu narodil syn Petr (1946). Dcera Daphne se pak narodila v Praze v roce 1947 a další dvě děti – Filip (1951) a John (1957) se narodili později v Anglii. Po válce Petr předpokládal, že se uplatní jako zkušený letec u Československých aerolinií. Zde létal do roku 1948. Avšak politická situace jej donutila k tomu, aby včas uprchnul i s rodinou do Anglie, kde opět působil jako letec u RAF. Ve službě u letectva se aktivně uplatnil až do roku 1964, kdy odešel do důchodu. Ve svých padesáti letech se vrátil k svému původnímu povolání stavebního

technika a pracoval u stavební společnosti „George Wimpey“, kde působil jako architekt po dobu 17 let. Jeho celoživotní láskou kromě rodiny, kterou nadevše miloval, se stala hra na housle. Housličky jej doprovázely po celý život. V důchodu se začal dokonce zabývat stavbou vlastnoručně vyrobených houslí a postavil jich postupně pět kusů. Svou lásku k hudbě a k houslím pak předal i své vnučce Evičce. Jeho syn Filip, jemuž v životě také vždy dobře radil, vystudoval architekturu.

Po listopadu 1989 byl Petr Dušek u nás plně rehabilitován a povýšen do hodnosti plukovníka letectva Československé armády. Někdejší občan našeho městečka a obětavý vlastenec zemřel dne 22. října 1991 v Anglii a je pochován na čestném vojenském pohřebišti Brookwood Long Ave.

Zdeněk Smířický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Na péči o umírajícího byste neměli zůstat sami,

zaznělo na hospicové minikonferenci v Dřevohosticích

Není žádným tajemstvím, že až 80 procent obyvatel České republiky si podle průzkumů přeje strávit poslední chvíle života doma. Realita je ale jiná. Většina lidí totiž stále umírá v nemocnicích. Strach také obvykle nemáme ze smrti, ale právě z umírání. Na všechno má vliv i tzv. paliativní péče, o které je třeba vědět víc. I to zaznělo na hospicové minikonferenci, kterou uspořádala Síť pomoci Moštěnka ve čtvrtek 26. května na zámku v Dřevohosticích.

V sále zámku bylo plno. Téma přilákalo desítky občanů z vesnic mikroregionu Moštěnka, pro něž byla konference určena. Převažovaly osoby, které o své blízké v posledním stadiu života buď už pečovaly, pečují, nebo pečovat budou.

Z jednotlivých přednášek se přítomní dozvěděli základní informace o hospicové péči. Co to je, z čeho se skládá, jak vypadá podpora v domácnosti, kdo je hospicový pacient, a jak spolu spolupracují zdravotní a sociální služby, vysvětlila vedoucí Poradny pro pečující a pozůstalé z mobilního hospice Strom života Marie Dorazilová. Její kolegyně Lenka Košťálová se poté věnovala tématu odlehčovací služby, kterou tento hospic s dosahem na území Moštěnky rovněž nabízí. Na konkrétních příkladech přiblížila, jak tato služba vypadá v domácnosti, jaké jsou „úkoly“ pracovníka odlehčovací služby, jak se liší od pečovatelské služby a co je jejím cílem.

V další části programu zazněly z úst Marie Dorazilové informace o pozici psychologa v hospicové službě, o jeho kompetencích, pomoci pečujícím osobám, rodině, pozůstalým. Vysvětlila, jak vypadá péče o děti v době umírání jednoho z rodičů, připomněla také pravidelná setkávání pečujících, akce pro veřejnost apod. Nejen s péčí o pečující má bohaté zkušenosti medicínská ředitelka olomouckého AGE centra Dagmar Malotová, která se v závěrečné přednášce zaměřila na pohled geriatra na pečujícího v domácím prostředí. „Na péči o umírajícího nesmíte zůstat sami. Musíte také umět říct, že už nemůžete, nesmíte se bát požádat o pomoc,“ zdůraznila k obecenství Dagmar Malotová, která stejně jako ostatní přednášející nezapomněla zmínit, jaké služby a pomoci je možné při paliativní péči využít.

Hospicová minikonference se setkala s pozitivním ohlasem přednášejících, účastníků i organizátorů, kterým se potvrdilo, že vybrané téma je aktuální a že je třeba o něm i nadále mluvit.

Kontakty a další informace naleznete zde: Sít pomoci Moštěnka (sitpomoci.cz)
Kontakt pro další informace: Sociální pracovnice Mgr. Jana Landsmannová,
tel. 730 590 004

Starosta děkuje

- šikovným děvčatům **Elišce** a **Monice** a všem, kdo se podíleli na přípravě, organizaci a přispěli ke zdárnému průběhu letošního Setkání dechových hudeb.
- **všímavým občanům**, kterým není lhostejný osud zaběhnutých a ztracených psů a koček a přímo se o ně postarají nebo dají vědět k nám na úřad...
- také **všem**, kteří na radnici přinesou nalezené klíče, telefony, peněženky

Významné životní jubileum

si v měsících srpnu, září a říjnu 2022 připomenou tito naši spoluobčané:

87 let

Ludmila Horsáková

84 let

Drahomír Ryšánek

Marie Tvarůžková

83 let

Hedvika Sovadinová

Václav Hanák

Vlastimila Houserková

82 let

Marie Pešáková

81 let

Zdenka Zmeškalová

80 let

Štefan Bršťák

Anna Roubalíková

Anežka Caletková

Milada Sedlářová

75 let

Václav Tichák

Marta Králíková

Květoslava Matějčková

70 let

Věra Khúrová

Pavel Matějčec

Marie Pešáková

65 let

Anna Rolníková

Dušan Hanzlovský

Josef Tomčík

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Elena Marie Dolečková

Adriana Valdová

Štěpán Korduliak

Eliška Hyben

Diana Pořízková

Vítek Fuksa

Rozálie Kolaříková

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dítěátko a přejeme mu i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Ján Melíšek

Jaroslav Vančura

Zdeněk Mičák

Milan Zlámal

Hubert Sedlář

Marie Buchtová

*Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

Volby do zastupitelstva obce

Prezident republiky vyhlásil volby do zastupitelstev obcí na pátek 23. a sobotu 24. září 2022 rozhodnutím, publikovaným ve Sbírce zákonů pod č. 81/2022.

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice na 19. zasedání dne 9. června 2022 schválilo počet členů Zastupitelstva městyse Dřevohostice pro volební období 2022–2026 v počtu 15 členů.

Pro volby do Zastupitelstva městyse Dřevohostice jsou zaregistrovány 3 volební sdružení:

- Sdružení nezávislých kandidátů Za naše Dřevohostice
- Sdružení nezávislých kandidátů SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO
- Sdružení nezávislých kandidátů Společně pro Dřevohostice

Kdy a kde budeme volit

Volby do Zastupitelstva městyse Dřevohostice se budou konat

v pátek 23. září 2022 od 14 do 22 hodin

v sobotu 24. září 2022 od 8 do 14 hodin.

Místem konání voleb v Dřevohosticích je

volební místnost v předzámčí, Zámecká ulice č. 86

Jak volit

Pro každé volené zastupitelstvo je jen 1 společný hlasovací lístek, na kterém jsou všechny kandidující strany.

Každý volič může zvolit **maximálně 15 kandidátů** – označením **křížkem ve čtverečku před jménem kandidáta** jedním z uvedených způsobů:

- 1) můžete na hlasovacím lístku označit **pouze jednu stranu a nic jiného**:
hlas se započte každému kandidátu označené strany v pořadí od 1. až do 15.
- 2) můžete na hlasovacím lístku označit **jednu stranu a ještě jednotlivé kandidáty z jiných stran**:
napřed se započte hlas jednotlivě označeným kandidátům jiných stran a poté tolika kandidátům označené strany v pořadí odshora, kolik jich zbývá do 15
- 3) můžete na hlasovacím lístku označit **pouze jednotlivé kandidáty – maximálně 15** – je možno kombinovat kandidáty ze všech stran a seskupení:
hlas se započte každému označenému kandidátu

POZOR:

- nelze označit více než jednu stranu
- nelze označit více než 15 kandidátů

VOLBA BY BYLA NEPLATNÁ A VAŠE HLASY BY NEDOSTAL ŽÁDNÝ KANDIDÁT

Výlety z příměstského tábora na zámku

